

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

091
S - 46

23 JUN 2009

0153-11/51128

11/51128

•ԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀՅՈՒՄՑՑՈՒԹԻՒՆ

ԵԶՆԿԱՅ ՆՈՐԱԳԻՒԽ ԶԵՄԱԳՐԻՆ

48

22.08.2013

17126

001
S-46

Կ.

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՏԵՍԱԴՐԱՄ

Պ. Բ.

ՔՆՈՒԹԻՒՆ ԵԻ ՀԵՄԵՐԸՏՈՒԹԻՒՆ

ԵԶՆԿԱՅ ՆՈՐԱԳԻՒՏ ԶԵՐԱԳՐԻՆ

Վ. Բ. Ե. Խ.

ՄԻՒԹԱՐԳԱԿ ՏՊԱՐԱԿ
1904.

ԵԶՆԿԱՅ ՆՈՐԱԳԻՒՏ ԶԵՐԱԳՐԻՆ

ԿԱԶՄԵՑԻ

Գ. Տ. ՄԿՐՏՉԵԱՆ

= Հ. Յ. ԱՃԱԽԵԱՆ =

100
80006

Վ. Բ. Ե. Խ.

ՄԻՒԹԱՐԳԱԿ ՏՊԱՐԱԿ
1904.

12374

Յ Ա Ռ Ա Զ Ա Բ Ա Ն

Իշմիածին եղած ժամանակս, դեռ 1900ին՝ ինչպէս այլուր յիշած եմ (տես Բանահեր, 1902, էջ 218). Նպատակ էի ունեցած կազմել հայերէն տաղերու և գանձերու լիակատար հաւաքածոյ մը. նիւթ հաւաքելու համար ըլստահելով գտնուած թերակատար ցանկերուն վրայ, սկսած էի մի առ մի պրավոնկ ծեռագրատան բոլոր ծեռագիրները՝ մկնելով Կարինեան ցուցակի 1 թիւէն եւ յառաջանալով յաջորդաբար: 1902 թուականի գարնան արդէն հազար ծեռագիր անցած էի. երեկոյ մը Միաբան Գալուստ Տէր Մկրտչեանի քով գտնուելով, խօսք բացուեցաւ Եղնկայ կորսուած ծեռագրին վրայ. Միաբանը կասկած յայտնեց թէ Կարինեան թիւ 1111 եւ ուրիշ թիւ ծեռագիր մը (որ այժմ մոցած եմ) Եղնկայ անունը կը կրնի եւ հաւանականաբար Եղնկայ Ըսդդէմ՝ Աղանդրոցն ըլլալու են. յանձնաբարեց անպատճառ նայն այն երկու ծեռագրերը: Որովհնուև շատ մօտեցած էի տրուած թուերուն եւ քանի մը օրէն արդէն նոյն ծեռագիրները պիտի տեսնէի, ուստի չուզեցի շատապել եւ կամսիսել. բայց այնու ամենայնիւ թուերը նշանակեցի՝ աւելի ուշադրութիւն դարձնելու համար.

Մնացաւ մէկ երկու շաբաթ. ծեռագիրներու քննութիւնը առաջ կ'երթար միշտ բնական կարգով. երեկոյ մը ապրիլ 25, հինգշաբթի օրն էր, առջեւս շաբուած խումբ մը ծեռագիրներու մէջն մէկը բացի պատահաբար. աշ-

քիս նետեւեալ տողերը հանդիպեցան. “Այսպիսի անհաւատ եւ զանդաշանաց քանից տիմարաց կարկատելց. . .”。 կարելի է երեւակայիլ իմ զգացած ուրախութիւնս. Եզնիկն էր, 1111 թիւ ծեռագիրը, այն որ Միաբանը յանձնարարած էր նայիլ: Խորյն բացի միւս նշանակուած հատորը. դժբախտաբար կը պարունակէ՞ր միայն Եզնկայ եւ Արձանի հարցմունքը: Նոյն երեկոյ՝ հատորը տարի Միաբանին եւ անմիջապէս սկսանք աշխատութեան. յաջորդ օրը ծեռագիր գիւտը երկոտով մը ծանուցի Վիեննայի Միաբանութեան Գեր. Հ. Տաշեանին. “Հանդէս Ամսօրեայ, Դրատարակնց տյան երկորը (1902. յունիս, Էջ 191), ուր կը խոստանայի “շատ շուտ, Դրատարակութեան տալ մեր աշխատութեան արդինքը”:

Աշխատութիւնն այսպէս բաժնեցինք. նախ երկուր միասին պիտի կազմէինք ծեռագրի մանրամասն համեմատութիւնը տպագրի հետ. երկորը՝ ծեռագրի մանրամասն նկարագրութիւնը պիտի կատարէի եւ միայն. իսկ երրորդ՝ Միաբանը պիտի տար իր մասնաւոր բնութեանց արդինքը, որով կ'ապացուցանէր թէ յիշեալ նորագիւտ ծեռագիրը ոչ այլինչ է, բայց նթէ այն ծեռագիրը՝ որ իրը հիմք ծառայած է տպագրին եւ որ մինչեւ այժմ՝ այրած կը համարուէր Զմիւնիոյ մեծ հրդեհին մէջ: Յունիսին արդէն երկու մասերը վերջացած ւլատրաստ էին. կը մար միայն երրորդը, որ յետաձգուեցաւ Միաբանի բացակայութեամբ: Իւր վերադարձէն առաջ ինք միւնելով դէպ ի Շուշի, մեր յարաբութեանց կապը աւելի թուլցաւ եւ հազիւ տարւոյ հոկտեմբերի վերջն էր որ Միաբանը ուղարկեց աշխատութիւնը՝ առանց երրորդ յօդուածին: Արդէն պատրաստ մասերուն վրայ աւելցնելով իմ կողմէս բամի մը նոր հատուածներ եւս, ամբողջը այժմ կը յանձնեմ՝ Դրատարակութեան:

Հաստ այսմ աշխատութիւնը կազմուած է հետեւեալ ծեռով.

Ա. Չեռագրի նկարագրութիւնը.

Բ. Հանգամանք համեմատութեան ծեռագրին ընդ տպագրին. . .

Գ. Չեռագրական տարշերութիւնը.

Դ. Կննութիւնը յիշեալ համեմատութեանց.

Ե. Չեռագրական սրբագրութիւններ Եզնկայ մէջ:

Զ. Եզնկայ կորսուած մասերը:

Վերոյիշեալ վեց գլուխներէն հինգը ամբողջովին իր աշխատութեանս արդինքն է, իսկ միայն երրորդ գլուխը՝ “Չեռագրական տարշերութիւնը” կազմուած է իմ եւ Գ. Տէր Մկրտչեանի աշխատակցութեամբ:

Շուշի, 1903, Դեկտ. Հ. Հայեաթ Յ. Ածառեւ Ն

ՔԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ
ԵԶՆԿԱՅ ՆՈՐԱԳԻԻԾ ԶԵՌԱԳՐԻՒՆ

Ա.

ԶԵՌԱԳՐԻ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆ

Եզնկայ նորագիւտ ձեռագիրը կը կըէ
1111 թիւը, կարինեան ցուցակով 1091. ա-
ռանց հաշուելու սկիզբը եւ վերջը դրուած մէկ
մէկ թուղթ մագաղաթեայ պահպանակները՝
որոնք հին Աւետարանի մը մնացորդն են, ձեռա-
գիրն ունի ընդ ամէնը 323 թուղթ, որոնք ա-
ռաջ էջահամարներով նշանակուած չէին. նոր
ժամանակներս՝ երեւի էջմիածնի ձեռագրատան
ցուցակը կազմելու ժամանակ՝ մէկը մատիտով
էջերը նշանակեր է. բայց առաջին թուղթը՝
որուն մէկ երեսը յիշատակարան մըն է եւ եր-
կրորդ երեսը պարապ է, մոռցած է նշանակել.
1 էջահամարը դրուած է երկրորդ թուղթին
վրայ եւ այսպէս կը շարունակուի. էջ 223
կրկնուած է, ուստի պէտք է հաշուել 223 եւ
223bis. ասկէ զատ էջ 282 փախցուած է, այս-
պէս որ 281^{րդ} թուղթին կը յաջորդէ 283. ըստ
այսմ ձեռագիրը՝ թէեւ նշանակուած 322.
բայց ճշգիւ կը կը 323 թուղթ։ Առաջին գրիչը

Երկրորդ՝ էջ 195թ, տող 17—18, որ կը համապատասխանէ տպագրեալին 21 էջի 25^{րդ} տողին, կարմրատառով է «Պատանի Ա. այն է տպագրեալին մէջ «Պատանի Ա. ա(րդարեւ)».

Երրորդ՝ էջ 294թ, տող 6—7, որ կը համապատասխանէ տպագրեալին 250 էջին 17-րդ, տողին, կարմրատառով է «Պատասա. Ա. ա. այն է տպագրեալին մէջ «Պատանի Ա. ա(րդարեւ)»:

Եզնկայ մասին մէջ՝ էջ 309թ, վերի լուսանցքը եւ առաջին չորս տողերը մուրով սեւցած են, բայց ոչ անընթեռնի լինելու աստիճան:

Ամբողջ ձեռագրին մէջ դատարկ կը մնան միայն 1թ, 321թ, եւ 322ա—թ երեսները: Վերջինս կրնակը իբր պահպանակ հաշուել:

Գրիչն է Լուսեր, որ 2իթ. = 1280 թուին, գրեր է Ներսէս վարդապետի եւ իւր աշակերտ Խսայիի համար. յետոյ (թուի Ներսէսի մահէն վերջը) Թօվմա վարդապետիւր աշակերտին հետ վերստին համեմատեր է ձեռագիրը եւ սիսալները մանրատառ նշանակեր: Երկրորդ նորոգող մըն է տանուտէր Պողոս՝ Ռ. թի. = 1671 թուին. իսկ վերջին ստացողներ են նախ . . . ոս ոմն եւ յետոյ Յովհաննէս վարդապետ՝ որ նուէր է ստացած Զաքարիայէն:

Ձեռագրին բովանդակութիւնը հետեւ եալն է.

Էջ 1ա՝ քիչ մը աղտոտած երեսին վրայ սա յիշատակարանը. «Զ. վերջի նորոգել

տուաւղ նբ տառիս բարեմիտ եւ ածասէր տաշնուտէլն պաւղոսն որ եւ նորոգել նբ տառս բարի յիշատակ հոգոյ իւրոյ եւ ծնօղացն. հօրն. փիրուն, եւ մօրն օղիկին. եւ կողակցին. շաղոսկուն եւ որդուն աւետիսին եւ կողակցին խոռոմին. եւ որդուն մանուկին եւ եղբաւրն պօղոսին. նազարն. եւ կողակցին. թուրվանդին. եւ քուերցն գուլքէկուն եւ գստերացն. եւ ամ արեան մերձաւորացն. կենդանեաց եւ հանգուցելցն: եւ մեծ պապուն եղդան եւ կողցի յիշեցէք ի տր զբարէմիտ. ննուտէր պօղոս. որ արարչաւ բարուի նորոգեց զնբ գիրքս եւ եղ ի զնն (երեք բառ եղծեալ)ն անջինչ յիշատակ (մի բառ եղծեալ) թվ. Ա. Ճ. Ի.

Էջ 1թ՝ դատարկ է:

Էջ 1^{bis}ա—2թ «Յաճիսապտում» (նախ «յառաջնում»). Երկրորդ գրիչ մը յետոյ սրբագրած) իբ արարչագործութեց եւ իբ նահապետացն եւ իբ ալփափետացն եւ իբ կասկարանացն հնոց. նն եպիփան ասացեալ, Յաճիսապտում (ըստ վերինին) աւուր արար ած զվերին երկինս եւ զերկիր եւ զղուր . . . (վերջ 2թ) վնզի սահմանակիցք են երբաեցիկն գինիկեցոց աշխարհին.»

Վերջին տողիս տակ նոյն գրչով՝

Զմեղապարտս յիշեսչիք ի քն՝ աղաւեմ եւ զծնողն իմ.

Էջ 3ա. Առաջաբան թագաւորութեանց. վն (կարմրատառ) ի յերկուս գիրս զառ ի յեր-

րաեցւոց պատմութի բարժանելոյ. զի ԻԲ. նշանադրաւք . . . :

Էջ 4բ. Արբոյն Եփրեմի խորին ասորոց Մեկնութի Սամուելի Ասացեալ. Գիրք սամուելի որ պատմեն զեղկանաէ . . . (կը հետեւի ցանկը, որուն վերջը՝ տարբեր գրով՝)

Էջ 6բ. Զպատահեալսդ այսմ մատենի աղաչեմ յիշել յաղաւմս զստացեալ սորին լմէծ հսետորն ներսէս. Նշնդ եւ զնուաստ ոգիս եսաի հետեւող եւ աշակերտ նր առնն այ ներս ՎԴի: (Ասոր տակ կարմրատառ):

Էջ 6բ. Եւ ի սկիզբն բանից իւրոց Այս պէս ասաց: Ա (այս ա-ը սեւ մեծ եւ զարդարուն) յը մի էր յարեմաթեան սիփա (վարդադ պահն) յեփրիմ լեռնէ. այսինքն . . . (վերջը էջ 37բ) որ ոչ մերկաց ըզսուսեր իւր ի վերա պարանցի արբախն:

Ասոր քով՝ Զմեղապարտս յիշեսջիք ի քն.

Եւ տակն իրը խորագիր՝ Ողբք դաւթի վն շաւուղի եւ յովաթանու. Երկդ. Թափաւորութեցն: Եւ արդ ողբս առեալ դաւթի լայր ըզշաւուղ. . . (վերջը էջ 60բ) արդելաւ մաշն ի դառնացող ժողովութենէ անտի. (ասոր քով նյոն գրչով) աւգնէ քն. (տակը իրը խորագիր):

Կատարեցաւ մեկնութի սամուելի: մեկնիւթագաւորութեանն. Դպրութի թագաւորաց. գրէ զամն կենաց . . . (էջ 61ա) եւ ի սկիզբն մատենագրութենն իւրո պյսպէս ասաց. (կարմրատառով՝) Եւ արքայն դաւիթ ասէ . . .

Էջ 93ա. Լուսանցքի վրայ բարակ գրչով Զրդ. թգուհիք:

Էջ 108բ. Կատարեցաւ մեկնութի թագաւորութեանն շնորհօքն այ. (տակն իրը խորագիր կարմրատառ) Մեկնութի գպրութե իրարամենու (եւ վարդագոյն միայն առաջին Ա սեւ եւ մեծ զարդարուն) Մատենագիրն գպրութեան իրամենու . . . (նյոյն էջ ստորին լուսանցքի վրայ՝ բարակ գրչով՝)

Աւաղ եւ եղուկ է անգէտ գրագրին: ահած հոգի. Ի՞նչ կառնես. գիտեմ բանական ես. զգիրս տողել ես եւ մեկիմէկ յինչ ես կցել. (Իմա թէ կուզէ գատապարտել առաջին գրիչը՝ որ առանց բաժանումներու՝ տարբեր գըքեր միայար կը գրէ):

Էջ 145ա այսպէս կը վերջանայ Մնացորդաց մեկնութիւնը՝ “Որպէս զի պղծեցին հարգ նոցա զանուն իմ:” Ասոր տակ առաջին գրչէն՝

Ընորհաւք եւ ողորմութին այ կատարեցի զտառս ածաշունչ ես փցուն եւ ապիկար գրող լուսեր. ի վայելում նր եւ ամենագով. վշն ներսէսի. աղաչեմ զդասս լուսերամից յիշել զբազմամեղ գրողիկս եւ զժառանկորդ գրիս զհսետոր զվդն եւ ած յիշողաց ողբրմեսցի. ի թուխ հայոց. չիթ գրեցաւ.

Ասոր տակ բարակ գրով՝

Ած ողորմի ներսէս վրժապետին եւ ինձ թվմա վդպիս որ զանարուեստ գիրս յաւարտ ածի. քն ած այն աշկանին ողմեսցի. որ նկւ ինքն ընդ մեզ տանջի ամէն:

Էջ 145ր (կարմրատառ) Մեկնութիւն յեսա
եւ դատաւ զոր արա ան եփր ի տը . Յանձն եղեւ
ժողովուրդն յեսուա . . . (սեւատառ են սկսեալ
անձնէն . վերջը՝ էջ 153ր') զի գուցէ թէ որ-
պէս փոխանակեացեն զնա .

Էջ 153ր (կարմրատառ) Մեկնութիւն յե-
սուա եւ դատաւորացն զոր արարեալ է ծայրա-
քաղ ան եղեշէի հաօց վարդապետի . աւգնէ քն .
կոչեցաւ յեսու նաւեանց ի տէ առաջնորդ . . .
(սեւատառ սկսեալ ոչեցաւ-էն . մեկնութեան
ընթացքին աշխ 12 կարմրատառ խորագրեր՝
այլիւայլ գլուխներու . վերջն է՝ էջ 187ր') եւ
խաղ էղեւ նոցա նցնակս եւ ամենայն իէլ .
աւրհնել է ած :

Հոս սկսուած է նաեւ Եղնիկը .

Էջ 187ր' երանելցն եղնակ վարդապե-
տին կողբացւոյ . Յորժամ զաներեւոյթէն . . .
(տես քիչ մը վերը քովը կայ զարդի ամենա-
հասարակ ուրուագիծ մը):

Եղնկայ ձեռագրին եւ Անետկի տպագրին
էլերու . համեմատութիւնը հետեւեալն է .

Զեռ, էջ Տպ. էջ առղ.

- 187ր = 5
- 188ր = 6, 2 զել, զի մի .
- բ = 7, 2 դոյանալ եկին .
- 189ր = 7, 26 որիկ ինայի . . .
- բ = 8, 26 սիեն եւ ու . . .
- 190ր = 9, 26 բարբառ պատառ . . .
- բ = 10, 25 ականիչք են .
- 191ր = 11, 25 զի որ չարժին .
- բ = 12, 25 եւ ընդ մշտնչե . . .

Զեռ, էջ Տպ. էջ առղ.

- 192ր = 13, 26 Շնացն անշնչեց .
- բ = 14, 26 որ մերթ կոչի .
- 193ր = 15, 26 հետ, եւ յորժամ .
- բ = 16, 26 աւազովի պաշար . . .
- 194ր = 17, 25 են երբեմն .
- բ = 18, 25 անպատճաճ .
- 195ր = 19, 25 եւ նորդէմ .
- բ = 20, 25 այլ եւ խոսե .
- 196ր = 22, 2 ում արք աւ. ազք .
- բ = 23, 3 ամարիցին զԱստ . . .
- 197ր = 24, 5 ու ցանել կոմեցաւ .
- բ = 25, 9 արին անօրէնութիւն .
- 198ր = 26, 10 Ինողքդ ու ի .
- բ = 27, 10 թէ ու միայն .
- 199ր = 28, 13 եւ չարիքն ի .
- բ = 29, 13 առա չարեացն .
- 200ր = 30, 14 երեւեացին .
- բ = 31, 15 զի նախ քան .
- 201ր = 32, 18 պէսպէս ընութ .
- բ = 33, 18 ինչ ընդ միմեանս .
- 202ր = 34, 19 եւ ի հոգիս .
- բ = 35, 19 յիրաւի նմին .
- 203ր = 36, 20 չարարար .
- բ = 37, 21 ժամ պէտքն .
- 204ր = 38, 24 օն մատուցանիցէ .
- բ = 40, 1 անձնի ինանութիւն .
- 205ր = 41, 1 զանձնի ինանութ .
- բ = 42, 2 որով կարող .
- 206ր = 43, 3 պար իսկ էր .
- բ = 44, 4 սոսուգանողին .
- 207ր = 45, 9 եւ ըստ նման .
- բ = 46, 11 ուրուք թշնամի .
- 208ր = 47, 11 արթ էր առնուլ .
- բ = 48, 15 պիսի իրաց .
- 209ր = 49, 19 աարերիցէ, ու .
- բ = 50, 24 եւ ու փորձիւ .
- 210ր = 52, 1 կամեցան եւ .
- բ = 53, 4 եւ ի թշնամու . . .
- 211ր = 54, 8 անշնազանդութիւն .

- Հեռական էլեմենտ.**
- 211^ր = 55, 11 իմանալցեն.
 212^ա = 56, 14 միջյ երարձ.
 բ = 57, 16 -թեան ընդ ախոյ ...
 213^ա = 58, 18 յայժմուն.
 բ = 59, 21 այլ ընութ.
 214^ա = 60, 24 -օք յայտ է.
 բ = 61, 26 խրատ տայցէ.
 215^ա = 63, 2 երկի դի միսա.
 բ = 64, 4 հեթանոս իցէ.
 216^ա = 65, 5 -ան սնուցանէ.
 բ = 66, 8 եթէ սիրու.
 217^ա = 67, 10 -արձեալ կասէ.
 բ = 68, 13 միոյ միոյ.
 218^ա = 69, 13 -դկան զգազա.
 բ = 70, 16 -ըցցուք եւ.
 219^ա = 71, 18 թէ եւ ի.
 բ = 72, 20 գէմ ստուգութ.
 220^ա = 73, 24 -նէր ի գրախտին.
 բ = 75, 1 մաչ ի վերայ.
 221^ա = 76, 4 եթէ կացեալ.
 բ = 77, 6 եւ ոչ նա.
 222^ա = 78, 11 -ացաւ զգալ.
 բ = 79, 13 առաջի մարդոյն.
 223^ա = 80, 14 -երաքն հարցին.
 բ = 81, 16 նոյնպէս եւ.
 218^ա = 82, 19 գարձեալ թէ.
 բ = 83, 20 հաւատովք.
 224^ա = 84, 24 դեւ զգեւ.
 բ = 86, 2 -օք հանէր.
 225^ա = 87, 2 -նէր եւ սրբովք.
 բ = 88, 5 ի բեանց եթէ.
 226^ա = 89, 7 -շակերտան եթէ.
 բ = 90, 7 -խտոնեայք պյլ.
 227^ա = 91, 9 -ան եւ բնաւ.
 բ = 92, 8 եւ գասն տա...
 228^ա = 93, 13 -յու է թէ ուը.
 բ = 94, 15 պատանիս իւը.
 229^ա = 95, 16 -զանօք յօդեալ.
 բ = 96, 18 շշափի կամ.

- Հեռական էլեմենտ.**
- 230^ա = 97, 21 -կաց կամ համբ ...
 բ = 98, 23 եւ զգացն իմն.
 231^ա = 100, 1 -իզէն եւս ոք.
 բ = 101, 4 ի կուսէ ծնանել.
 232^ա = 102, 7 գոյ որ կարիցէ.
 բ = 103, 9 եւ ոչ առ առ.
 233^ա = 104, 11 -արիք ծովականիք.
 բ = 105, 12 կենդանի կայ.
 234^ա = 106, 14 նոյնագէս եւ.
 բ = 107, 16 յԱստուծց հրամանէ.
 235^ա = 108, 18 -ն հոգիք.
 բ = 109, 21 բայց միան.
 236^ա = 111, 1 որդիք ծնան.
 բ = 113, 13 եւ յեւ հազար.
 237^ա = 114, 22 -սաւոր եւ անուշ ...
 բ = 115, 25 այսպիսի անհաւատ.
 238^ա = 117, 3 նոքա ամենայն.
 բ = 118, 6 թերակատարութ.
 239^ա = 119, 11 հազար ամն.
 բ = 120, 15 քաղցր եւ միւսն.
 240^ա = 121, 19 -բառքոյ կարգաց.
 բ = 122, 22 -արած լուսաւորացն.
 241^ա = 123, 25 հաւատոյը թէ եւ.
 բ = 125, 2 չար արարածն.
 242^ա = 126, 6 -ական եւ մաց.
 բ = 127, 11 -ուց որդոց.
 243^ա = 128, 15 բարի եր.
 բ = 129, 21 քան զնա եւ.
 244^ա = 130, 25 լինելն եւ.
 բ = 132, 5 յերկուանալ.
 245^ա = 133, 8 եւ ոչ բարոյն.
 բ = 134, 11 եւ զիարդ.
 246^ա = 135, 14 -զարեւ արդեւք.
 բ = 136, 16 պաշ եւ յզութ.
 247^ա = 137, 19 -այլ պատասան.
 բ = 138, 22 մոսնէր եւ.
 248^ա = 139, 26 ոչ հնարագիսատ.
 բ = 141, 2 նոցա գատաւոր.
 249^ա = 142, 4 -ևսաւորսն որպէս.

Զեռ, էլ. Տող, էլ. առղ.

249^ր = 143, 6 -եանք յարութեան.
 250^ա = 144, 11 ոչ զԱրհմին.
 ր = 145, 14 բարի եւ գեղեցիկ.
 251^ա = 146, 16 -նել փախստականք.
 ր = 147, 20 զի է ի նոցանէ.
 252^ա = 148, 24 եւ զմուկն.
 ր = 150, 3 նախ վշեաց.
 253^ա = 151, 7 միեանս. զի.
 ր = 152, 12 ի խաւարն.
 254^ա = 153, 16 եւ ուստի բան.
 ր = 154, 20 կենդանեաց.
 255^ա = 155, 23 -աեզաստանսն.
 ր = 157, 1 արդ հասարակաց.
 256^ա = 158, 4 -րդկանէ կազմեալ.
 ր = 159, 8 եւ են հարկաւոր.
 257^ա = 160, 13 ասորեստանեացն.
 ր = 161, 17 -եցաւ փառաւոր.
 258^ա = 162, 23 -անի կոստրածքն.
 ր = 164, 3 գլորելոց է.
 259^ա = 165, 7 եւ զի ոչ անս.
 ր = 166, 13 -ով աեանս.
 260^ա = 167, 19 եւ ոչ Աստուած.
 ր = 168, 24 -ովք բազմօք.
 261^ա = 170, 3 այլազգեաց.
 ր = 171, 7 յաւիսենից.
 262^ա = 172, 12 էր, զի՞ պիտոյ էր.
 ր = 173, 20 -ործոցն եւ.
 263^ա = 174, 26 յաճարանեցն.
 ր = 176, 3 նշանակ.
 264^ա = 177, 6 հական ազեց ...
 ր = 178, 10 յորդորելոց.
 265^ա = 179, 13 -մա գան Աստուածոյ.
 ր = 180, 19 եւ նա աստեր.
 266^ա = 181, 25 -նել իբրեւ.
 ր = 183, 5 սուրբ ելեալ.
 267^ա = 184, 13 -մեցաւ է Եւ.
 ր = 185, 19 ասաց Մովսէս.
 268^ա = 186, 24 -արգել, ուստի.
 ր = 188, 4 անշարժ.

Զեռ, էլ. Տող, էլ. առղ.

269^ա = 189, 10 առարանիցն.
 ր = 190, 15 Եւ յամենացն.
 270^ա = 191, 19 ասեն ի միջոցի.
 ր = 192, 24 -ավ ծանրութիւն.
 271^ա = 194, 3 -անի: Եւ.
 ր = 195, 8 օրհնեցէք.
 272^ա = 196, 11 սըարչին կոչի.
 ր = 197, 16 վերց քանի.
 273^ա = 199, 9 եւ արեգակն.
 ր = 200, 20 զի յորմէ կուսէ.
 274^ա = 201, 26 -աւ աշխարհ.
 275^ա = 204, 11 -ել: Եւ ի.
 ր = 205, 16 իբրեւ թէ.
 276^ա = 206, 20 -արգեալ հասանէք.
 ր = 207, 24 -որութիւն էր.
 277^ա = 209, 7 ամենայն.
 ր = 210, 11 -ին յանոցը.
 278^ա = 211, 16 -անց ոչ.
 ր = 212, 20 գնէ զձիւն.
 279^ա = 213, 25 յայտ է զի.
 ր = 215, 4 ծովուց որոց.
 280^ա = 216, 9 -ամ յաճմունան.
 ր = 217, 17 լուսնի բարբանջեն.
 281^ա = 218, 22 -նաց իմաստունքն.
 ր = 219, 26 լուսաւորութեան.
 282 փախուած է.
 283^ա = 221, 4 -առ ամենայնի.
 ր = 222, 8 զիարիս մարմանցն.
 284^ա = 223, 12 մեռանիցին.
 ր = 224, 15 թէ որպէս.
 285^ա = 225, 21 միջոյ բառնալոց.
 ր = 227, 1 -ում աստուած.
 286^ա = 228, 7 -նելոյ արժանի.
 ր = 229, 12 -ացեալ ըմբռնել ...
 287^ա = 230, 20 -է թէ յամենացն.
 ր = 232, 1 -այ խորհիւ.
 288^ա = 233, 5 -ըստ եւ զհուր.
 ր = 234, 8 հնարողութեան.

Զեռ, էջ – **Տար, էջ տող,**
 289ա = 235, 11 ինչ, որ է.
 բ = 236, 16 -արերարութիւնն.
 290ա = 247, 21 ի բարերարութ.
 բ = 239, 1 -աշխարհս.
 291ա = 240, 10 -ստունքն Յունաց.
 բ = 241, 17 վնայալաց.
 292ա = 244, 8 առնել ի սմա.
 բ = 245, 13 -նձն մեկնել.
 293ա = 246, 18 -ողին զնա.
 բ = 247, 23 -այցէ դժոխակ.
 294ա = 249, 3 -ու, արդ.
 բ = 250, 8 թռղ զայլ.
 295ա = 251, 12 -էր, գեթ.
 բ = 252, 19 դարձեալ եւ.
 296ա = 253, 23 որպէս թէ.
 բ = 255, 4 սրտառուէ.
 297ա = 256, 8 -ասարակ արարին.
 բ = 257, 13 զնենդաւոր եւ.
 298ա = 258, 19 -եւեն, զնա.
 բ = 259, 23 այլ նախ.
 299ա = 261, 1 -եւով որ է.
 բ = 262, 7 թէ իբրեւ.
 300ա = 265, 22 -ի յայտ յանդիման.
 բ = 267, 1 -ար զսուն.
 301ա = 263, 11 -յլոց ընկերացն.
 բ = 264, 17 պահապահքն.
 302ա = 268, 6 կրպարանս ելն.
 բ = 269, 10 յառաջ քան.
 303ա = 270, 15 մեր յիւրան.
 բ = 271, 19 -աւ, եւ տեղեկացաւ.
 304ա = 275, 6 -նդանւոյն.
 բ = 276, 11 թէ որ հայի.
 305ա = 272, 23 թէ արարից.
 բ = 274, 2 -թեան արար.
 306ա = 277, 15 զի զայսց երկուց.
 բ = 278, 18 եւ ոչ ի գործ... (Ք-
 վ- 279, 13 զոր ուսուցն, ոչ Ք-
 վ- 281, 2 ասաւ եւ նորա,
 Ք-վ- 281, 9 ոսկերը են, հար).

Զեռ, էջ – **Տար, էջ տող.**
 307ա = 281, 9 -ի է թէ մաեղեն.
 բ = 282, 13 թէպէտ եւ դայ.
 308ա = 283, 17 ախորժեն ուտել.
 բ = 284, 22 առարեալ թէ.
 309ա = 285, 25 եթէ բանիւ.
 բ = 287, 3 -ը սակա եւ.
 310ա = 288, 7 -ասար հրեշտակաց...
 Ք-վ- = 289, 5 մի մեկնեսցէ,
 որդ- յերայ 279, 13 Յեսու,
 այնշափառ աստուածս, Ք-վ-
 279, 19 վասն կերակրոց եւ (ի):
 բ = 279, 20 հնու մի եւ ... (Ք-
 վ- 280, 20 էր եւ ոչ դառն.
 որդ- յերայ 289, 5 Արդ հաւ-
 ասացելոց ... Ք-վ- 289, 9
 եւ ասաւ թէ սցր: Իսէ 280,
 20 քանզի քրիստոս... Ք-վ-
 281, 2 ասելի է թէ հարուստը
 վայ Ք-վ- յերադրին էլլի):
 311ա = 289, 9 -ընտիր լինիցին.
 բ = 290, 15 անմահ եւ տանջ ...
 312ա = 291, 20 եւ մահկանացուիս.
 բ = 293, 1 եւ առաւել.
 313ա = 294, 4 ումեք պարու է.
 բ = 295, 7 -զթին զրէ.
 314ա = 296, 10 զփառաւորութիւն.
 բ = 297, 13 իլեաց յայլոց:

Եղնիկը կը վերջանայ 314բ էջին տողին
Հետ: Յաջորդ էջը՝ 315ա՝ միեւնդն գրչէն, Ո՛վ
 երամք աղաւնեաց ընթերցողք սրբոյ տառիս յի-
 շեսցիք զկազմողս զգ որ:

Ասոր տակ կը սկսի “Ի գատաւորաց մեկ-
 նութենէ”, վերնագրով նոր հատուած մը՝ “Եւ
 յետ նորա յարեաւ սամեդար որդի անաթեա”,
 վերջը՝ էջ 320բ “Կոտորեցան նուազունքն որ

միացին ի հետս նոցա . եւ քի փառք յաւիտենս : Զասկաւ աշխատողս յիշեա ի որ աղաշեմ : Ամբողջ այս հատուածն ալ նոյն առաջին գրչեն է . թէեւ վերջին երեսներուն մէջ տառերը սկսած են հետզետէ փոքրանալ՝ տեղի սղութեան պատճառաւ :

Էջ 321ա կայ երկու յիշատակագրութիւն . դժբախտաբար առաջնին ծայրէն թուղթը ուղղանկիւն եռանկիւնի ձեւով քերուած ըլլով՝ շատ տողերու վերջը պակաս է . այսպէս՝

Ի հուսկ եւ ի վերջի . . . տեսանեմ զն բարութի՝ եւ զեար . . . անդի հեղինակս եւ ի ժառանգաւորս եկը . . . եալ եւ ծովացեալ մեղաց մերոց՝ : Ե՛ս տառատե . . . ոս՝ սիրով բանի եւ սպասաւոր . ճանապարհ որ . . . ոյ ձօր . հանդիպեցայ ըստ նախատեսութենայ . առ . . . ճգնաւորի միոջ որոյ անուն յակո՞ր յորջորջի իւր որ եւ ի ք . . . ի ծերպս վիմացն քողեալ միջ որ եւ ուռչացեալ հոգով , հան . . . մահն քի յինքն բերելով . ըստ մըդէին թէ վն քո մեռանիմք զաւրհ . . . եւ ի հարկաւորացն՝ նայ եւ ի վաելականացն . նահանջեալ էր զինքն . . . արի կամք եւ ածագութ սիրով որ ունէր առ ած ընկալաւ զմեզ . եւ . . . զի ոչ գոլով մեր նիւթ վօդկտութեն որ են գիրք՝ զմատեանս զայս յաճախնկտում (քերուածներով . նախ յառաջնում ?) թագաւորութեց մեզ շնորհեաց . յիշատակ բարի' իւրն եւ ծնող իւրոց՝ եւ մեր ընկալեալ իբրեւ զաւրհութի եւ ընկ պատարագ եւ նւէր այ . որ հանդիպիք այսմ տառի՝ յիշեսջիք զառաջին երախ-

տաւորք սորայ եւ զվերջին երախտաւորք սորայ՝ առաջի զենման , անմահ գառինն այ զգութ եւ զողոմութի՝ հայցելով յայ նոյն եւ մեզ . եւ զիհ շեցողս յիշէ անմոռացն ած յարքայութի ամէն :

Երկրորդ յիշատակագրութիւնն է՝

Ես զաքարիա գնեցի զգերքս ի հալալ եւ յարդար վաստակաց իմոց : Եւ ետու յովհաննէս վարդապետին յիշատակ ինձ եւ ծնողաց իմոց ֆէրօսին եւ թա . . . խաթունին . արդ ով ոք հանդիպիք այս նոր տառիս յիշեցէք ի քն զիս եւ զծնողսն իմ միշտ եւ հանապաղ եւ ինքն քն ած զձեղ յիշէ յիւր արքայութին ամէն եղիցի եղիցի . ընդ նմին եւ զիս զանպիտանս որ զսակաւ գիրս գրեցի յիշեցէք :

Մնացեալ էջերը բոլորովին պարապ են . կը մնայ մեզ յիշել թէ բոլորովին նոր գրիչ մը սկսեալ էջ 226բ մինչեւ 265բ՝ լուսանցքի վրայ տեղ տեղ գրած է արաբական թուանշաններ , որոնք կը ցացնեն Եզնիկայ Զմիւռնիայի տպագրութեան համապատասխան էջերը :

Ստորեւ կը նշանակենք թէ ձեռագրի որ էջին որ տողին դէմ ինչ թուանշան գրուած է եւ թէ այդ տողը վենետիկի տպագրին որ էջին որ տողին կը համապատասխանէ :

Հեռ.		Վ.Ե.
226բ , 2	բայց եւ	79 = 90, 9
14	-նն որպէս պյուռ	8[0] = 90, 26
227ա , 17	-ելոյ այլ գիտեմք	81 = 92, 4
228ա , 19	-տուցեալ ի լըրին	83 = 94, 14
229ա , 2	-ո քըրուէի ի միջո	84 = 95, 17
229բ , 1	է եւ որ զգայնոց	86 = 96, 20

Նշան . ՆՈՐԴԱ . 265Բ . Ք. 66.

2

Հետ.

242բ, 18	չեր եւ ոչ թագաւ . . .	113 = 128, 13
243ա, 18	-ա վասն որդոյն	114 = 129, 17
243բ, 4	-հմենի եւ զնոսա	115 = 129, 26
244ա, 1	լինելն եւ աստուած	116 = 130, 25
250ա, 7	-կ զիարամանո	128 = 144, 20
254ա, 18	մի գեղեցիկ	138 = 154, 9
254բ, 9	-եան որոց	138 = 155, 6
255բ, 1	արդ հասարակաց	141 = 157, 1
259ա, 13	եւ յայտ է թէ	149 = 165, 26
264ա, 6	ինչ ինչ բարի	160 = 177, 13
265բ, 3	ոչ եթէ լուսնովն	164 = 180, 23

Սիեւնոյն գրիչը գարձեալ մի քանի էջերու ստորին լուսանցքներու վրայ նշանակած է մի քանի նցնպիսի թուանշաններ եւ տեղեկութիւններ՝ հետեւեալ ձեւով.

Էջ 241բ	գրուած է	44 թուղթ է.
" 257ա	"	մինչ զերջն ծէ թուղթ է.
" 279ա	"	35.
" 285ա	"	30.
" 291ա	"	24.

Ասոնցմէ առաջինին նպատակը յայտնի չէ. միւսները կը նշանակեն բուն Եղնկայ մինչեւ վերջը մնացած թուղթերուն թիւը:

Աւո.

113 = 128, 13	114 = 129, 17	115 = 129, 26
116 = 130, 25	128 = 144, 20	138 = 154, 9
141 = 157, 1	149 = 165, 26	138 = 155, 6
160 = 177, 13	164 = 180, 23	141 = 157, 1
164 = 180, 23	164 = 180, 23	164 = 180, 23

Բ.

ՀԵՂԳԵՄԸՆՎԵ ՀԵՄԵՄԸՆԻԹԵՅՆ ԶԵՐԸԳՐԻՆ
ԸՆԴ ՏՊԱԳՐԻՆ

Եղնկայ ձեռագիրը տպագրին հետ համատելու ժամանակ գործածած ենք վենետիկի ՌՄՀՆ թուականի մագարանութեան տպարանէն՝ տարբեր տարբեր տարբինը, որոնց իւրաքանչիւրը բոլորովին տարբեր տպագրութիւն է. բայց որովհետեւ հրատարակիները աշխատած են այդ զանազան տպագրութիւնները բոլորովին նոյն ձեւով դուրս հանել, ուստի անկարելի էր մեզ որեւիցէ նշանով որոշել թէ ո՞ր տպագրութիւնն է մեր ունեցածն ու գործածածը. ուստի կը բաւականանանք միայն ՌՄՀՆ թուականը որոշելով:

Յաջորդ գլխուն մէջ ձեռագիրն եւ յիշեալ տպագրին ունեցած տարբերութիւնները ամենայն բծախնդրութեամբ եւ ամենայն խղճմութեամբ նշանակած ենք, առանց բան մը զանց ընելու: Համեմատութեան ժամանակ սակայն ներկայացան խումբ մը այնպիսի տարբերութիւններ, որ ամէն անդամ աւանձին առանձին նշանակել աւելորդ ծանրաբեռնութիւն

Համարելով, բաւականացանք միայն այստեղ
ընդհանրապէս յիշելով:

1. Զեռագրին մէջ գրքերու եւ գլուխներու
կամ հատուածներու բաժանում չկայ. այս
բանը պարզապէս հրատարակիչներու կողմէն է
աւելցուած, ինչպէս կը յիշուի տպագրին սկիզբը
դրուած համառօտ “զեկուցում” ին մէջ. “Եւ
զանյօդաւոր զմիահետ գրչագիրն արարաք ի
գիրս եւ ի գլուխս”:

2. Զեռագրին մէջ առհասարակ է եւ է
տառերուն տարրերութիւնը պարզ չէ. ուստի
շատ տեղ է-ով կարծուածը կրնայ է-ով ալ
գրուած համարուիլ եւ ընդհակառակը. այս
մթութիւնը ամէն անդամ նշանակել աւելորդ
համարեցինք:

3. Զեռագրական տարրերութեանց մէջ
ի նկատի չենք առած “Եւ” շաղկապին գրու-
թեան եղանակը, թէ արդեօք միատառ “և”
ձեռնվ է գրուած, թէ երկատառ է:

4. Յաճախ կամ գրեթէ միշտ բառերն
անանջատ գրուած են ձեռագրին մէջ, այս
կէտն եւս նշանակել ամէն անդամ՝ աւելորդ
կարծեցինք:

5. Աէտագրութիւնը, ինչպէս յայտնի
է, ձեռագրաց մէջ որոշ կանոնի մը կամ գրու-
թեան մը տակ չի մտներ առհասարակ. այսպէս է
եւ մեր ձեռագրին մէջ, ուստի այս եւս նշանակել
զանց ըրինք:

6. Զեռագրին մէջ յ տառի յապաւումներ
շատ կան. ինչպ. հայել, փոխանակ ըսելու “Հայել”.

Կամ հայել, փոխանակ գրելու “Հայելոյ”, այս
պակամները նշանակած չենք:

7. Չենք նշանակած նոյնպէս աւելորդ
անգիր ը-երու կիրառութիւնը, այսպէս չշրջնվ-
նաւոր, փոխանակ “չմշտնջենաւոր”:

8. Չենք նշանակած պատիւները, որ քիչ
անգամ գործածուած են ձեռագրիս մէջ:

9. Զեռագրիս մէջ յ ձայնին տեղ առ-
հասարակ առ է գրուած, այս տարրերութիւնը
նշանակած չենք. բայց ուր որ յ պատահի
փոխանակ առ գրութեան, նշանակած ենք:

10. Տեղ տեղ մէկ մէկ տառեր քերուած
կամ ջնջուած են. իսկ քերուածները կամ
փոխանակուած են նորերով (սրբագրուած) եւ
կամ այնպէս պակաս թողուած են. առաջին
պարագային նշանակած ենք ուղղուած ձեւը՝
փակագծի մէջ յայտնելով թէ քերուած կամ
սրբագրուած է բառը. իսկ երկրորդ պարագային
համառօտութեան համար՝ քերուած եւ բաց
թողուած տառերու տեղ դրած ենք նշանը:

11. Զեռագրին մէջ “ութիւն” վերջացող
բառերուն եւ ասոնց այլեւայլ հոլվաձեւերուն
համառօտագրութիւնները պարզ չեն. ինչպէս
յայտնի է. ուրիշ տեղ սովորական դարձած
համառօտագրութիւններն են ութի, ութե
= ութիւն, ութեան, բայց ութին, ութեն
= ութիւնն, ութեանն. կամ նաեւ պարզապէս
ուի եւն: Բայց մեր ձեռագրին մէջ “թիւն-
համառօտուած է թէ նէ, թէ նն եւ թէ նն
ձեւերով. այնպէս որ կասկածելի է միշտ թէ

Ահա կամ նու գրուած բառը արդեօք թիւն
պէտք է կարդալ թէ թիւնն: Այս պատճառով
աշխատեցանք ամէն կասկածելի կէտ նշանակել.
մեծութի, մեծութիւնն, մեծութնն. ձեւերը
ուրիշ բան չեն կրնար կարդացուիլ, բայց թէ
մեծութիւն, մեծութիւնն. ուստի այս ձեւերը
նշանակել աւելըրդ էր. նշնպէս կարաւտութնն,
բնութինքն պիտի կարդացուէին միմիայն
կարօտութիւնս, բնութիւնքն, ուստի ասոնք եւս
նշանակեցինք. բայց երբ տպագիրը (էջ 20,
տող 2) ունէր ամուսնութիւն, մինչդեռ ձեռագիրը
կը գրէր ամուսնութնն, նշանակեցինք, որովհետեւ
այս վերջի բառը կրնար նաեւ ամուսնութիւնն
կարդացուիլ:

12. Չեռագրական տարբերութեանց մէջ
ընթերցողը երբեմն պիտի գտնէ ձեւեր, որոնք
տպագրին հետ բոլորովին նոյն են. այս պա-
րագային սիսալունք մը ենթագրելու չէ.
որովհետեւ յիշեալ ձեւը դիտմամբ է դրուած՝
շեշտելու համար թէ իրօք ձեռագրին մէջ ալ
այդ ձեւն ունի բառը. այս կը պատահի այն
ժամանակ, երբ նշանակուած բառը որ եւ իցէ
պատճառով կրնայ կասկածանքի ենթարկուիլ,
կամ եթէ բառին հետ համեմատելի ձեւ մը կը
գտնուի նոյն էջին վրայ:

Գ.

ԶԵՐԱԳՐԱԿԱՆ ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆՔ

հՀ	սառց	
5	1—3	Երանելցն եղնկա վարդապետի (այսպէս կար- միագեռվ. յիտոյ սրբազրուած աւելի մանր եւ սեւ տառերով այսպէս. Երանելցն եղնակ վարդապետին կողբացւոյ).
	4—6	Հիք գեր առաջնին Եղն աղանդոց հեթանոսացն. 7 զաներեւոյթ էն. նախապէս զրուած զաներեւ- ութէն.
	10*	Ժիսուակել.
	6 3	Պրատաքն.
	7	Անքննին.
	8	Էնձայութն. գծուած վանկը մանր տառով լուսանցքի մէջ.
	10	Էռութիւն.
	25	Խուչ (Երկրորդ չորս չուչման նշանով).
	7 5	Հիք ամենայն.
	8	Առեւելաց.
	10	Երեւելաց.
	14	Հիք ժամանեցուցանել.
	1	Հիք սեպչականեալ.
	5	Անքեան.
	11—12	Առ յամենայնի.
	22	Կախապէս անխախուած. յիտոյ ո քերուած = անխախուած.
	24	Ար.
	9 1	Եղմունքն.
	6	Աղբերն է է (է չոչման նշանով).
	6	Որ զամենայն (որ բառը տողամիջուա՝ նոյն զրչից).
	8	Հիք այս հնքն.

- ԵՀ առղ**
- 9 15 գեղեցկութեան (տողամիջում նոյն գրչից ն = գեղեցկութեան).
- 19—20 ի բարսարարէ.
- 22 հերձւածողաց.
- 23 բարու
- 24 Տիւղն.
- 10 1 ի բարերար (ար-ը լուսանցքում).
- 8 ընդերին.
- 12, 15 խառնւածու
- 11 6 խառնւածովք.
- 14 փոփոխամբ (թ տողամիջում, նոյն գրչից)
- 15 եթէ է (թ տողամիջում, նոյն գրչից).
- 12 14 Ժիր եւ.
- 15 խոնարհագունաւոք.
- 20 վկաենն (երկրորդ ն տողամիջում).
- 24 շշշանչենաւորք (ո քերուած = շմանչենաւորք).
- 26 առնուցին, նոյն գրչից ուղղուած առնուցին.
- 13 25 ՔՇոգոց.
- 26 անշնոց.
- 14 1 բարեաւք (տողամիջում մանրատառ ուղղուած իրք = բարիք).
- 26 զի մերթ.
- 15 7 պաշտաւնէիցն.
- 10 զիս զառու (տողամիջում եւ, ի = զիս եւ զառմայն տիւ).
- 16 ամսոյամսու.
- 19 աւրինակ.
- 16 5 զանուշու թինն.
- 6 ժանդահսութիւն.
- 12 եւ անպատճեն (եւ տողամիջում).
- 21 նահանջեր (տողամիջում ը = նըհանջեր).
- 22 զամնեսեան.
- 24 անարդանացն.
- 17 8 զիւնդանու թին.
- 11 զեսչակն (տողամիջում ը = զիսրչակն).
- 14, 22 երիւարաց.
- 16 Ժիր եւ.
- 17 զաւրութ (տողամիջում ն = զաւրութին).

- ԵՀ առղ**
- 17 25 սայթաբեն.
- 18 3 լուսանցքում նոյն գրչից իսկ.
- 10—11 ի հանդէպ (ի տողամիջում).
- 14 բնաւ ոլանան (տողամիջում մնար տառով = բնաւ ոլանան).
- 18 ընդ հիւսւի.
- 18 չէ ինչ. (ինչ լուսանցքում).
- 22 անդիւնս.
- 26 հարցուածու օտոք քերուածքով, և տողամիջում առաջին գրչից).
- 19 22 զցասութին.
- 24 ընդերին.
- 26 որութի.
- 20 2 ամնւսութին.
- 4 որդոց.
- 9—10 պիտուզենաւ = պիտոյ է զընաւ. Ժիր մեզ.
- 10 թւել.
- 14 զաւրութին.
- 17—18 արարիւ ասել (ասել լուսանցքում).
- 21 1 անընդանի.
- 4 հիւղն.
- 4 անւանէր (առաջին գրչից ա քերուած, տողամիջում ո = անուն էր).
- 6 ամնարւեսոն.
- 11 ացտելով.
- 13 արեւստգիսութինն.
- 15 զարեալ (ա չնչման նշանով = զարել).
- 22 1 կացուցանէ.
- 6 հիւղն անւանեն.
- 10 ազաւած,
- 13 ընդդիմակացն, լուսանցքում աց = ընդդիմակացացն.
- 18 մասդիւրութին.
- 23 իրաւամք.
- 23 լուսանցքում որ, աւելացրած վերելից = ուր.
- 4 ի տեղով (ի տողի վրայ).
- 5 ի հիւղն.
- 8 ի հիւղն.

Էջ	Առաջ.
23	10, 16
	Հիւղն. նոյնպէս եւ տող 24.
14	զբոլըր.
26	գերկոսին (տողամիջում ո՞ = զերկոսին).
24	1
	Հիւղն.
2	անարդ (դ քերուած = անարդ).
6	չիթ ուրեմն.
7	յանարդս.
9	գշիւղն.
11	Ե Հիւղն.
17	Հիւղին.
20	ամբարձութեանն.
21—22	Հիւղն յաճ էր.
23—24	զատիչ.
25	1
	որ.
2—3, 13	Ի տեղոջ.
4	զշիւղեայն.
11	ապընջական (տողամիջում ո = ասպընջական).
18	գշիւղն.
19	Հիւղ.
26	4
	չիթ միայն.
8	յոշնէ.
15	ու եւ քարինք կոչեն.
18—19	արւեստն որ ի բնութեանն է.
19	արւեստն.
22	զարւեստգիտութնն.
24	անձնաւ որը,
25	զարւեստն.
26	որ.
27	2
	Հիւսնն.
4, 6	զարւեստն.
4	արւեստն.
6	յոշնէ.
8	Եւ եթ (տողամիջում փոքրատառ է = եւ եթէ).
14	Դիւթ.
14	Ընդրեաց.
16	Ի միւսն.
17	մըրախառնն.
20	որ.

Էջ	Առաջ.
*27	25
	Հիւղն.
28	1
	անկերպարան.
	3
	լինին (լրւանցքում ից = լինիցին).
	4
	սպանութիւն.
	5
	շնութիւն.
	9
	ի ճարտարութենէ (ի տողամիջում).
	12
	անդի.
	12
	զննաւանումն արւեստին.
29	6
	անւանել.
	7
	չիթ եւ չար.
	8
	յամառառութե կացեն (տողամիջում մանրատառ ց = կացցեն).
	10
	Է Հիւղն.
30	7
	արդեաւը.
	12
	չիթ ուրեմն.
	13
	չիթ զի.
31	1
	չարեացն.
	3
	արարւածս.
	4
	նոյնպիսիս յապականութիւն.
	6
	եթե.
	8
	զշիւղն.
9—10	զընդրեալն եւ զզդալն.
	10
	չարեացն.
	22
	Հիւղեայն.
	25
	նոյնպիսիս.
	26
	տկարութիւն.
32	6
	զընադատիլս (լրւանցքում նոյն զրչից չարիսն = զարիսն բռնադատիչս).
	12
	Հիւղայն.
12—13	բնութիւն իցէ եթ (է տողամիջում = եթէ).
	14
	գործւածք.
	15
	աածեն.
	16
	Հիւղն.
	17
	ի յաւդւածոց.
	19
	ի խառնւածոց հաստանալ.
	20
	Հիւղեայն.
	21
	չէ մարթիվադուածոիցն.
	24
	յաւդւածոյըն.

Էջ	Առաջ.	Հիմքներ
33	2	Հիմքն (նոյնպէս եւ տող 4, 5, 6, 9, 12, 15, 20).
	6	յաւդածով.
	6	յաւդածոյքն.
	8	զանձնաւորութն.
	9	մինչեւ.
	13	յորում չէր նարար (քերուածներով).
	13	թէ (տողամիջում ե = եթէ).
14—15		պարզանքն եւ անարաբքն.
21		առ աւասիկ.
26		Ընդեան.
34	1	Ընդերին եւ անդի.
	5	Ընդեան.
	8	զիւղեայն.
	13	անդի եւ հիւղն.
	15	բնութն.
	18	եւ եթէ.
	19	եւ յոդիս.
	21	մարթ (թ քերուած եւ ուղղուած տողամիջում ո = մարդ).
	24	սպանութն կամ շնութն.
35	9	բաւանդակ.
	18	յումէ.
	21	յառագոյն (տողամիջում աջ = յառաջագոյն).
	25	յայտնութն.
36	7	զայլց.
	10	պահանջիցէ.
	11	Ընդ.
	12	պահանջէ.
	22	անիրաւութն.
37	1	պոռնկութն եւ շնութն.
	6	սիրելու.
	8	ամուսնութիւն.
	10	չիր թէպէտ.
	13	որդոց.
	14	սոյն.
38	5	ստացւածու.
	7	երկուցունց.
	14	շարութն.

Էջ	Առաջ.	Հիմքներ
38	15	երկուցունց.
	17	յանձաւածութէ. յաւրինակե անդի.
39	2	սիրելոյն.
	9	եւ միտք. ...
	11	չիր գի.
40	1	անձնիշանութն եւ ազատութն.
	4	ժառանիկել.
	12	տեղյն.
41	1	անձնիշանութն.
	6	կասել (տողամիջում ո = կասեալ).
	25	պատել.
42	16	յանսալ (յ կիսելոյ) հրամանացն.
	25	իշխանութն (քերուածով).
43	4	այնպիսոյն.
	5, 13	իշխանութն երկուցունց.
	11	ընարութն.
	25	անդի լիներ սկիսըն.
44	1	անարարիչ.
	4	գիպեդիպեալ.
	8	չիր կարէ ոք.
	9	բնութն.
	12	վարդապետութն.
14—15		ի մանգութենէ.
	18	բնութը (տողամիջում ո = բռնութեամբ).
	23	հաշւել.
	24	որ զարդն (որ տողամիջում).
45	2	կամփես.
	5	ճշդիւ.
	8	պատւելու.
	11	եթէ (ե տողի վերայ).
	15	շնորհել.
	25	չիր միթէ.
46	2	միւսութանել.
46	7	զատունդանել.
	17	թշնամյն նորա պատ եր.
	18	չհպեալ (ա չնշման նշանով եւ քերուած).
	26	պատւելու.
47	4	ի պատւիրելու. [Պատակար].
	5	զիասակարու (վերջի ս-ն տժզունացրած =

- ԵՀ առջ
47 7 Նախանձել.
7 բառ (ուղղած ն = ընտ = ընդ).
8 շնիսեաւ (ա չնշման նշանով).
10 ուստ.
12 պատէիրանէն,
մարդուն.
13 ի մահաբերէ (ի տողամիջում).
15 չիր զայն յառաջադրեաց մարդոյն.
15 վաս ինչ (ինչ լրւամնցքում առաջին զրչից).
48 3 վաս իրանականցութեանն.
8 պատէիրանականցութեանն.
9 եթէ (ե տողամիջում) պատէիրանք.
14 չիր եր.
17 բշկի (ժ տողի վրայ = բժշկի).
21 զպատէրո.
22 թշնամոյն (հմմու. յաջորդը).
26 ի թշնամոյն որ ի.
49 1 պատէիրանէ բշկին (ժ տողամիջում = բժշկին).
3 թշնամի.
5 ի պատէիրանէն.
7 չիր որպէս.
10 թէ.
15 կամ որպէս թէ.
20 որպէս թէ (թէ տողամիջում).
23-24 անագորոն (այսպէս).
26 սկիսըն.
50 5 պատէեաց.
6 զընդեց զպատէիրանն.
17 չիր է.
21 չիր նա.
51 18 իշխանութն.
26 հասանել ընդենու (չիր եւ).
52 10 արարոն (ն տողամիջում).
22 զատանա (ո տողամիջում = զատանայ).
26 յերաեցոց եւ յասորոց (Արևորդ ե-ը քերո-
ուած եւ տողամիջում նորից գրուած).
53 2 զատութն.
5 իւրոյն.
10, 14 զապաստամբ. 13, 18, 20 ապաստամբ.
17 իշխանութն.

- ԵՀ առջ
53 21 ապաստամբի.
24 յիւրմէ.
54 3 ոչ անարար եր.
4 չիր բառ ձեզ.
7 անդի.
11 թէ չգիտէր.
13 ապա թէ ոչ.
17 անդիսութն.
18 յիմարութն.
25 յանցանելց (տողամիջում ուց = յանցու-
ցանելց).
55 9 ամբարշոացեալ.
25 տկարութն.
56 2 չիր եւ.
6 անդամ զի անդամ զի.
7 առ յապա.
9 սպանեալ եր.
19 որ.
23 աւգնականութր.
57 14 պսակել (տողամիջում փոքրատառ ո
= պսակեալ).
15 հասանիցէ.
17 բերցէն (տողամիջում առաջին զրչից ե =
բերիցէն):
19 ոչ ածիցէ.
20 ոչ ցանկանացէ. կործանի.
21 անդի.
22 թշնամանի եւ տանջի.
24 կրէ.
58 4 զպատէիրանս.
6 սանսարկէին մարդ չիցի.
9 զպատիժո.
10 ընդերին.
18 այնակնեացն.
22 կանկնիցէն.
23 արկել (տողամիջում մանր ու = արկեւու).
26 ի պարտութն.
59 3 զնոյն լրւամնցքում.
6 չիր ասեմբ.

Էջ	Առաջ.
59	10 չիր եւս. 11 եթէ. 23 որդո. 25 իւրով. 60 1 ի գրացո. 2 [թշնամնեցի (տողամիջում՝ փոքրատառ ո = [թշնամնեցի). 13 եթէ [թագաւորն. 20 մահապարտեալստաւորաց (տողամիջում՝ նոյն զոչից ո = մահապարտեալ դատաւորաց). 21 իւրաքանչիւր. 25 որ. 61 2 տեսանես. 4 ցանդութեանն. 6 բանն (երկրորդ և չնչման նշանով եւ յետոյ քերուած). 9 այլուստ. 13—14 եթէ շուն ոք կոչէ. 14 եւ պոռնիկն. 23 ընդերին. 25 բարո. 62 2 զբարո. 19 անդի. 20 բնութիւն. 22 գազանութիւն. 63 7 երկեւդին. 17 որք. 24 անդի. 26 չիր եւ. 64 7 յաւձապաշտացն. 11 բարելացիքն. 13 ընդելական. 19 բարոյ. 20 բարոյն. 65 2 բարո ծախենալ (վերջին ա-ը չնչման նշանով եւ քերուած), 4 սպառեալ. 10 չիքինչարիէ. 12 զօր.

Էջ	Առաջ.
65	19 արարեալ. 24 չիր լինի. 25 առեւծուն. 26 այլոց (և տողամիջում = այլոցն). 66 2 ի բարո. 5 նորա ամենայնին վնասակար. 6 զնոցա. 10 վարազագոյնն. 12 զնոցայն. 13 վնասէր. 16 վնասակարութիւն. 18 ըմբիցէ. 22 զմանբագոյն եթէ լոյկ ոք ուտիցէ. 25 քնահատացն (և քերուած = քնահատաց). 67 5, 7 ըմբիցէ. 6 զսերմն. 7 չիր ոք. 17 գեղս. 24 որ. 25 անդի. 68 5 աւրինաց. 6 պատասխանոյ. 7 ընդանիս. 9—10 ածել (տողամիջում՝ փոքր ո = ածեալ). 11, 14 անւանս. 15 ընդելութիւն. 18 անցանելց. 23 առաջնոց. 25 ընդելութիւն. 69 1, 9 իբրեւ. 2 ընդելութիւն. 3 միւսոյն. 11 եւ այլո զարչո (չիր ոք). 15 եւ այլոց (չիր ոք). 19 յընդելութիւն. 25 ընդելութիւն. 25—26 եւ թէ. 70 18 քանւզո (= քան. զո). 71 2 արարածո.

Էջ	Մաս
71	20
	զմահւան.
	պատւիրանաւն.
24	
72	8
	բնութն.
11	
	ե պատւիրանին.
12	
	յոնչն.
73	2
	ենոք.
3	
	հաս ակաց (այսպէս).
4	
	յարութն.
9	
	զյարութնն.
23	
	իբրեւ.
74	2
	չոռայցէ.
7	
	պատւիրեալ.
10	
	չիր աւուր.
16	
	պատւիրանին.
20	
	զպատւիրանաւն.
21	
	արարեալ (վերջի ա-ը մասը տառով տողամիջում).
24	
	թէ.
75	1
	բնութե.
7	
	մահւամբ.
16	
	զնդեցեալ.
18	
	պատճառ (ա տողամիջում).
19	
	իմաստուն (տողամիջում ն = իմաստուն).
23	
	յանեղծութն.
76	6
	պատւիրանին.
26	
	տես.
77	3
	ոգութւ (ոգ տողամիջում).
21	
	կանխագէր (տողամիջում ուղղուած ետ = կանխագէտ էր).
78	4
	երդին (տողամիջում ո = է որդին).
12	
	որդին.
14	
	սուրբատ.
78	19
	ընդենոյր.
22	
	ընդեսցի.
79	2
	անդաւ.
8	
	զպատւիրանն (զպատուիրանաւն).
10	
	զպատճառսն (ան տողամիջում).
80	16, 18
	ձնաւղաց.
81	1—2
	պակաս իցէ կամ յոլով իցէ.

Էջ	Մաս
81	3
	ի մարմնին.
4	
	յլովելու.
7	
	ե ցրտո (ք տողամիջում).
11	
	սկիսբն.
13	
	յասկամակութիւնք.
14	
	գեղղից.
82	4
	ըլքիցէ.
14	
	անմեղացն.
17—18	
	որպէս զեղ ասէր. որդի անդրանիկ իմ եղ (= որպէս զիսրայեղէ ...).
20	
	առաքինեալքն.
83	11
	թէ արդարն.
12	
	ամբարիւտն.
22	
	թողութն.
84	2
	ի դատապարտութն ինչ ոգոց.
5	
	յարգահատութն.
10	
	տեսչութիւն.
18	
	ապաւինեալք (ք տողամիջում).
25	
	զայն տէրն իսկ.
85	2, 5
	հոգով.
7	
	հոգոյն.
9	
	առաքեալքն եթէ ու (շիր մինչ).
10	
	իշխանութիւն.
13	
	իշխանութն.
86	9
	հոգոց.
12	
	ոմնն.
16	
	տեսանեմք (տես լուսանցքում).
19	
	ընքեանք.
87	1
	ոգոց.
4	
	աւզնականութն.
7	
	իշխանութն.
11	
	անդի.
15	
	զայգին.
20	
	թուլացեալ.
24	
	զմիննիշխանութն երկուցուն.
26	
	երկուցունց.
88	11
	անդի.
15	
	սաղմնիցն.
16	
	հոգոցն.

Էջ	Առաջ.	Հապահակեցէ.
89	2	իշխանութեն.
	8	զաւրութեն.
	9	առնիցեն.
	12	ըմբիցեն.
	13	մեղանչիցէ (և տողամիջում).
	18	ոգիրս (դիրս լուսանցքում).
90	2	թէ.
	4	նշանաց.
	10	թէ եւ հրեշտակը.
	17	ոգո եւ հողմն (և տողամիջում).
	18	երրեացերեն.
91	10	բնութեն.
	12	ոգոց.
	14	եթէ.
	16	եւ մարդիկ խոտեղէնք, որպէս մարդարէն ասէ,
		թէ ու [— ամենայն] մարմին խոտ է, ուստի...
	17	ի հրո խոտո (չիլ լնդ) ու ամուսնութեն,
	21	անւաճը.
	26	ապաստամբութեանն.
92	2	ի խարանաց (և տողամիջում).
	8	ստորնեայք (եւ տողամիջում).
	11	ոգիք.
	14	հրլտակը.
	18	եւ նուրբ.
	22	անւաճքս անւաճին.
	23	այնպիսի անւանս (անւանս քերուածներով).
	26	ընդրութի.
93	5	ծախէչ (Նախապէս ծաղից, յետոյ նոյն զըչից ուղղուած).
	7	հոգո.
	10	յումէ երկեաց.
	15	քաղցրութեն.
	18	անւանս.
94	3	գիտութեն.
	11	որդո առ արրաամ.
	14	ի լորին (Նախոլիօք տողամիջում).
	18	զաւա.
	20	ի մորենոցն.

Էջ	Առաջ.	ածել (տողամիջում ո = ածեալ).
94	21	նախընծացել (տողամիջում ո = նախընծայ- ացելց) առնն.
	22	մանէի.
95	1	չիլ եւ.
	5	թափածել ի հարւածոցն.
	8	մարդկակերպարան (վերջին ա-ը լուսանց- քում).
14		ցուցանէր.
	18	ցանկալու.
	22	մարմաւորի (չիլ է).
96	2	անաւարամբնիք (հմմու, Հայկ, բառ.).
	5-6	երկնաւորաւորաց են.
	7-8	եւ տողամիջում.
	9	զշրեշտաց.
	13	ու առի.
	20	չիլ զի.
	23	քան զկէսն նրբագոյն (չիլ զժանունան).
97	2	չամբարեաց ձնունդք են եւ չիլ գոն.
	7	կէսք.
	21	անւանք.
	22	չամբարեաց.
	26	կերպարանացն (ան տողամիջում).
98	2	գեւզք.
	10	զսատկութի (տողամիջում փոքրատառ ո = զսատկութին).
	11	զյուշկապարկաց.
	15	ի բարեւնի.
	16	անւանք.
	21	բարեւնի.
99	3	ինչ (և տողամիջում).
	4	ինչք.
	6	չիլ առ.
	9, 11, 13	կեցէ.
	10	չիլ եւ.
	16	չիլ զոր արաւելոն կուշեն.
	22	գեաւզ.
100	3	եթէ.
	14	արդեաւք.

Էջ	առաջ.	
100	14	անմարմինք (ի տողամիջում).
	16	եթէ.
	18	անւանեն.
101	1	ծնանիլ.
	7	ակարութն.
	15	սկիսըն.
101	16	սկսնաւորացն.
	19	զոդոց.
	25	ոգովք վասն պատ իրանազանցութեանն.
102	5	թուով.
	11	որ.
	22	քան (ա-ը փոքրատառ տողամիջում).
	24	մարդո չէ հնար.
103	1	հաշանգ.
	11	անխաւուն (տողամիջում փոքր և = անխաւուն).
	13	բնութն.
	26	եթէովպացոց.
104	3	անդի.
	4	այնւ (= այնու).
	5	եթովացոց (տողամիջում ե = եթեովացոց).
12, 14	շիք եւ.	[բատառ].
	15	մանր մանր (երկրորդը լուսանցքում փոք-
	17	շիք են.
19—20	ի բնակութն.	
24	երկուն.	
24	ենոք.	
105	2	կախարդանաւք (ախ տողամիջում մանրա-
	տառ).	
	8	զգայթագութնն.
	16	ակնկալութն.
106	5	ի նաշանգի.
	6	եւ ի (ի տողամիջում).
	11	զաւդրդաց.
	12	կամ լուսանցքում, ա-ը միատամ.
107	4	ձշմարտութն.
	13	շիք ի վեր այնպիսի վիշապն.
	14	անանելովք այլ (վերջինիս լ-ն տողա- միջում՝ հազիւ նշմարելի).

Էջ	առաջ.	
107	23	ըմբանեալ (ա չնչման նշանով = ըմբանել).
108	1	յաւգնականութն.
	11	առաձինն (ձ դժգունացրած եւ գրուած քերուած ն-ի վրայ).
	17	առաքեալ.
	19	ի սպասաւորութն.
	20	ժառանկելցն.
	26	զերկրագութն.
109	3	բամբասել (= տողամիջում մանրատառ և = բամբասեալ).
	17	վեր, տեսթին (այսպէս).
	24	որք (ր տողամիջում փոքրատառ).
110	1	թէ-է.
	5	պատասխանատութեան.
	7	անմռնչց.
	8	մատուցանիցեն.
	10	թշնամին արդարութեւ (չիք ձշմարտութեան).
	12	կարծեցուցանել.
	16	ի մոռոր (ի տողամիջում).
	17	սկիսըն անդի.
111	7, 8	բարո.
	8	այլքն.
	9	եթն.
	10	եկեղեցո.
	16	զշիւղայն.
	20	գտաւզ.
	22	ի [պ]այքար (պ բոլորովին քերուած է).
113	1—3	շիք գերք երկրորդ եղծ քեմն պարսից.
	11	որմըգդ.
	16	որմիզգդ.
	20	որմըգդն.
114	1	անդի.
	6, 21	որմզդի.
	13	զըւանա.
	14	եթէ (ե տողամիջում).
	25	որմըգդ.
115	3	շիք եւ.
	6	զըւանա.
	6	ցորմըգդ.

ԵՀ ՄԱՂ

- 115 9 այսպէս.
 10 որդոցն.
 15 թագաւորութիւն.
 16 զորմղդ.
 18, 20 որմղդ.
 22 որմղդն.
 116 2 բնաւ եւ (եւ-ը տողամիջում փոքրատառ).
 6 հակառակեն.
 14 ընթեանքն.
 15 բարո.
 21 երկուցունց.
 117 25 յումէ.
 118 12 զաւութիւն.
 22 քան քան.
 119 4 թշուառութիւն.
 13 որ.
 15 լի են (ե տողամիջում).
 18 ի նցն (տողամիջում նորագոյն զըշով և
ա = ի նոսայն ?)
 120 2 որմղդ (տողի տակը փոքրատառ ը = որ-
մղդ).
 7 արհմին.
 14 դին.
 19 զարհմին.
 21 չե պատշաճ.
 22 զորմղդ.
 121 4 եթէ.
 5 յաւրին ածո.
 6 զաւհմանաւքն (վերջի ն-ն փոքրատառ տո-
ղամիջում).
 9 հնարս (ն քերուած եւ յետոյ վերստին
զըռուած տողամիջում).
 16—17 ազւէսս եւ ոչ առեւծք.
 19 հնարեցան (նախապէս հնարեցին).
 25 զարհմին.
 122 1 զորմղդ.
 13 արարշութիւն.
 16 անդի.
 19 զբարո.

- ԵՀ ՄԱՂ
- 122 25 յանդութեան.
 123 14 զջերմութիւն.
 18 որմղդ.
 19 մարոսութիւն.
 22—23 անւանիք.
 24 անոււ որմղդ (ա տողամիջում փոքրատառ).
 26 լինիր (վերջին ի թուռում է նախապէս է
զըռուած).
 124 3 ձնընդեանն.
 8 անդի.
 11 մին (հմմու. էջ 120, տող 14).
 12 եթէ (չիք եւ).
 17 խաւարինն.
 19 արդեաւք.
 21 եւ ինքն.
 23 թագաւորութիւն.
 24 թագեցոյց (= թագաւորեցոյց).
 125 3 զորմղդն.
 5 որմղդն.
 13 չզմեղցէ (տողամիջում է = չզեմեղցէ ?).
 24 հազարամեանն.
 126 7 գամարկ (տողամիջում ա = գատարկ).
 15 չիք եւ.
 16 նա (ա-ը լուսանցքում մանրատառ).
 18 զըռանն.
 20 ո ոք.
 21 թագ (= թագաւոր).
 22, 25 որմղդ.
 24 եթէ զաւրն զիսորհուրդ.
 25 զիսորհուրդն (ն չնշման նշանով).
 127 1 յառաջիւ.
 8 առ ի գար (հմմու. հայկ. բառ.).
 11 զյլութիւն.
 15 որմղդ.
 128 1, 2 անդի.
 3 արհմին.
 6 եւ կամ թէ չար.
 8 արդեաւք.
 11 եթէ.

Էջ	Մաս	
128	13	թշագորութեն.
	15	բարդյն.
	18	զրմըզդ.
	21	ասուածոց.
	26	ցորմըզդ.
129	1	քո յաւտ.
	4	նայվասն (վեհ թեւլը յ-ի վրայից սկսած).
	5	լինիցին նա նմա, իսկ որմըզդ.
	8	պատւիրէր.
	18	պատւիրեաց.
	21	եթէ սողամիջում.
130	3	զրուանն.
	11	յորմէզդ:
	19	յումէ.
	24	սկիսրն.
131	1	յոչնէ.
	4	որդի (ի-ն սողամիջում).
	8	կարող եւ տալ (չիր է). [պով է].
	12	այնպիսիցէ (առաջին ի-ի տակ յայտնի կեր-
	14	վասն չէ այն (Ե՞ թէ՝ է ըստ սովորականին անորոշ).
	23	քաջ.
	24	անդի.
132	3, 11	անդի.
	6	զշազար.
	8	չիր ձնցի.
	16	բարդյն.
	17	անկանել բառի առաջին ա-ի վրայ ծունկ նշան եւ լրասնցքում տարբեր նորագոյն գրչով եւ նոյն նշանով աեղի = աեղի ան- կանել).
	20	բբարդյն.
	26	զվասակարացն.
133	1	բնակիլ.
2, 8		բարդյն.
7		ընդերին.
15		նայեւ.
20		անկեալ (երկրորդ ա-ը մանրատառ սողա- միջում).

Էջ	Մաս	
133	22	արդանտ.
134	10	որմըզդն.
	17	որմըզդ.
	18	մինչդեր.
	20	անդի.
	26	այնւ (= այնու).
135	2	թշամութիւն.
	7—8	երթայր առնոցը (չիր եւ).
	18	ինչ (և մանրատառ սողամիջում).
	22	սերմընդալ.
136	3	առ նայն.
	8	անդի.
	20	զրմըզդ.
	24	ցնա
	25	յորմզդի.
137	13	զշայրն (զ սողամիջում).
13—14		ապրեցուցէ (= ապրեցուցէ).
	14	որ (սողամիջում մանրատառ).
	15	առներ առնել (յետոյ գծուած եր առն մասը = առնել).
	19	եւ հայրն.
138	2—3	բարդյն, զի որմըզդ.
	16	որմըզդ.
	25	պատւիր.
139	2	առ որմըզդ.
	4	մորոսութեն.
	10	զրմըզդ.
140	11	զոհ.
	18	լընել.
	21	զորմըզդ.
	22, 25	որմզդի.
	24	կռաւիցին.
	24	որդոյն.
141	11	որմզդն.
	25	կռաւնքն (առաջին և սողամիջում).
142	2	բայց (զ սողամիջում).
	3	որմզդն յոչնէ.
	10	որմզդի.
	23—24	այնպիսու բարու.

Էջ	Առաջ.
142	25
	որդոյն.
143	1
	բարյն եւ որդո.
	6 մահկանացուք (և տողամիջում).
	6 ընթեանք.
10	շամրութն.
12	յորմզգեւ.
13	որդոյն.
17	ածոցն.
19	ածու.
144	7
	որմզգի.
13	յոքնագոյն.
26	անդի.
145	1
	անսգամօ.
2	զգգաւնս.
6	անդի.
11	որմզգին.
19	որմզգի.
23	կերակրաւք որ յերկրէն.
146	3
	որմզգի.
12	չիր թէ.
13	ի գեւղեց հետամուռ.
15	սրացեալք (ք-ի վրայ չնշման նշան = սրացեալ).
16	ձեպէին.
18	ընդելութեւ.
26	այն (այնու).
147	2
	ի բարո.
3—4	վկասն (մի և տողամիջում մանրատառ երկու անգամն էլ այսպէս).
5—6	հպարտութն.
12	մեղնչականութն.
16	լոռվե եւ ճանչիւ.
17	գոռոխով.
18	որ.
20	զի նոցանէ (չնջուած տառը տակազբում է).
22	որպէս եւ մուկն (եւ տողամիջում մանրատառ).
23	նմանող.

Էջ	Առաջ.
148	16
	զաղչերուս.
	17 յորսց
	18 կէսքն.
	19 եւս եւս գիտել մեզ.
149	6
	ակարութն.
	8 զյաղթութն.
10—11	մեզ. իբրեւ զիտլու (չիր զոր օրինակ).
	11 զառեւ ծս.
	13 ի կրելիս (ի տողամիջում) եւ զկէսսն (ս տողամիջում մանրատառ).
	ընդելուցեալ (ս տողամիջում մանրատառ).
150	3
	անդի.
	իշխանութն.
	5 իբրեւ լըեն զանուն.
	13 քսանմին (ս ընջման նշանով = քսանմին?).
	15 ի կռապաշտութն.
	17 ի ճակատագրաց.
	21 կռապաշտութն.
	26 կռապաշտութն.
151	4
	չիր ասէ.
	4, 6 հաղորդութն.
	8 չարն.
	14 եհար.
	15 եփիպտացոց.
	21 իդի.
	22—23 հարիւր եւ ուժտսուն եւ հինգ հազար եհար (չիր զօրս).
	25 որդո.
152	2
	ի քեզ (ի տողամիջում).
	4 հրեայք.
	7 զպատիրանաւն.
	15 լիգեւոնն.
	25 եթէ.
	26 կարող.
153	3
	անւամի.
	10 հրամանացն (վկրչի ն-ն տողամիջում մանրատառ).
	22 իշխել (ւ տառը զժզունացրած = իշխէ).
154	1—2
	ի նոցանէն.
	2—3 առ ադամ, ամքն ասէ.

Էջ	Մոռակա
154	6 չիք եւ. 9 սոնեղծւածն.
13—14	ապաշխարութեանն ննւեացոցն.
155	5 ի՞կատարեալ (վերջի ա-ը մանրատառ տողամիջում). 8 եղեն. 12 յ այլ = յ այլ տողամիջում մանրատառ. 14 եհսս. 25 առեւծն.
156	2 եզն. 10 կրօնոսն. 11 մոտանիցէ (մոտան մնաը գրուած լուսանցքում, ա-ը միատամ). 14 քաւդեայքն (ե-ը տողամիջում մանրատառ). 15 եթէ. 22 պատճառ.
157	4 ի հարկի (նախդիրը տողամիջում). 9 ամրացեալս (ս տառը դժգունացրած = ամրացեալ). 19 պատռական. 23 ձմբարից (ս տողամիջում).
158	12 թէ. 19 յամրագնացք (մ-ը փոքրատառ տողամիջում'). 21 գնաւունք. 22 կենդանութն. 25 ոչ լուսին (առաջին ո տողամիջում մանրատառ).
159	10 արարչին (ին մանրատառ լուսանցքում). 12, 16 ընքեանք. 12 թէ (է տողամիջում). 20, 25 առեւծն.
160	1 առեւծն. 5 առեւծւն. 8 որդին. 13 զասորեստանեացն եւ զբարելացոցն. 14—15 որդիհաւրէ առնոին. 17—18 որդիհաւրէ (տողամիջում ի = որդիի հաւրէ). 20 առեւծն.

Էջ	Մոռակա
160	25—26 թղթութնն (տողամիջում ի = թագաւորութեանն). 161 5 միթէ եւ. 15 զոր. 19 յունէ. 26 յնից. 162 9 մոռանան մեղքն (չիք եղանին). 10 ի բռնաւորթենէ. 15—17 առ գունդս կազմացեն հանելո զշենն յաւ-իսարհն այլ (լուսանցքում նոյն զբէց). 20 ընդգեմ (դ տողամիջում). 24 բռնաւորթենէ (ո տողամիջում). 163 1 յնից եւ ի սոտացւածոց. 4 եթէ. 13 զամենեցունց. 20 յընգերին. 164 1 զնդեր. 4 ընդերին. 6 զնդերն. 11 չիք ոք. 11 եթէ. 12 զարարածս հայրենիս (չիք զինւն) = զարարս հայրենիս. 24 յանդգնութն. 165 6 պատրիքեալ. 14 էր. 18 ասդ. 19 մարգարեիւ. 20—21 կռապաշտութն որդոցն ինի. 26 եթէ. 166 1 առաւելութն. 6 ի հետութն. 10 հարւածովք. 11 եգիպտացոց. 12 առաքեալ (վերջի ա-ը տողամիջում ման-րատառ). 13 եթէ. 16 այնպիսի (վերջին ի տողամիջում). 17 զնդեր.

		Էջ	Մոռական
166	23—24	գշղն (և տողամիջում մանրատառ).	
167	4	զգաւոռութեն.	
10—11		հարւածսն.	
13		քարացու ցեալ (ուց-ը տողամիջում մանրատառ).	
14		այնւ (= այնու).	
168	4—5	երանելոյն.	
13		եթէ.	
14—15		ի հնազանդութեն.	
22		զբարութեն.	
169	4	ակնառութեն.	
5—6		իցէ ած.	
7		այոյ.	
10		զանթլիատութեն.	
14—15		մկրտութեն.	
19		գերութեն.	
22		ամրարտութենն.	
26		աղւացեալ.	
170	4	ի ննուացոցն.	
12		որպէսի.	
18		որպէս եւ (եւ մանրատառ տողամիջում).	
19		ընդրեաց.	
25		որդոյն.	
26		թէ (և տողամիջում) ընդրեաց.	
171	2	կամբող.	
7		ընդալի.	
11		չիք հայր.	
19		զբարիոք.	
26		ցանկացողք.	
172	5	առաքինութեն.	
7		յորդորելոյ (որ մանրատառ տողամիջում).	
9		զանպիտանութեն.	
10		եթէ.	
23		լինոց (տողամիջում թ) = լիլինոց = լինելոց.	
173	1	եւ պեղծ (չիք կամ).	
2		չիք ոք.	
6		ստեղծաւծո.	
11		չիք ինձ.	

		Էջ	Մոռական
173	12	ի դաւնութեն որթդդ (վերջին թ տողամիջում).	
	15	զգործւածն.	
	16	ի բարութեն.	
	26	ընդրել զշար ի բարո.	
174	3	յաւկտակարն. [միջում].	
	5	ասդմունք ինչ (ինչ մանրատառ տողամիջում).	
	7	ասդ.	
11—12		ծիծառն.	
24		եւ ամենայն.	
	4	անդի.	
	4—5	մեղաց,	
	8—9	երես.	
	14	ասդեցութիք.	
	21	ասդեցութիք.	
	24	ասդեցութիք.	
176	1	եւ յորժամ.	
	5	սիրելոյն.	
	6	ըմբելու.	
	15	ասդեցութենէ անդի.	
	18	ասդեցութինք.	
177	1	յորանջիցէ.	
	6	ասդեցութեան.	
	9	ասդեցութինք.	
	11	անդի.	
	15	ասդեցութին.	
	20	սիրելու.	
	26	ասդեցութին եւ.	
178	9	յուսեփա.	
	12	մեծամեծ (ա տողամիջում մանր).	
	13	մեծամեծ.	
	20	ի ցանկութեն.	
	24	բառում.	
179	2	արւական.	
	4	խուլուել.	
	8	նախապէս յիդականպատճ (յիտոյ պ տառը ուղղած փակազիր ար, տողամիջում աւելացրած թ = յիդական բարբառու).	
	9—10	արութեն կամ իդութեն.	
	13	չաւատալի (ալ տողամիջում).	

- ԵՀ ԱՆԴ.**
- 179 15 ի հոգոյն.
16 կամ ի կենդանութեն (չիք ի յարթնութեան).
20 արարեր ուղղած արարեալ.
180 7 յեղեղուլ (տողամիջում մանրատառ յ = յեղեղուլ).
16 բանն ւաւետարանի.
22 որ.
25 լուսու.
181 5 ի խոզից (նախդիրը տողամիջում).
6 թէ.
19 յաւետարանի.
20 սատանա իսկ.
21 սկրովտացու.
24 դարձեալ թէ.
26 փոքնելցն.
182 1 իշխանութեն.
5, 10 ի փորձութեն.
14 թէ այդպիսիցէ.
183 4 ընդրին.
11 սպասաւորութեն.
12 դաւանէր.
13 իցէ.
22 արբասմ.
22, 23 անւանիցի.
184 24 ու լուսանցքում.
185 3 որդին (ն տողամիջում փոքրատառ).
4 զառաքելցն.
17 չարչարեաց (չար ջնջման կէտերով).
18 սպասաւորութեն.
186 3 չիք որք.
11 մեծ լուսանցքում նոյն զըշից.
14 աւդոցն զիսնաւութեն.
15 զառապիթիւք.
17 ամբացեալ.
18 արդելով (ե տողամիջում).
22 ըստնի.
187 4 նւազագոյն.
5 է տողամիջում.
10—11 զիարդ է զարեգակն.

- ԵՀ ԱՆԴ.**
- 187 14, 18 ի տարոջ.
16 չիք որ.
21 առնէ.
21 որ.
188 6, 7 հաստատութեն.
15 չիք այլ.
15 եւ յորժամ.
21 գնացս.
22 անւանեն.
26 եթէ.
189 3 եղոնա.
4 իւրեանց (ան տողամիջում).
7 գնաւունք.
12 յեկեւես ի աստեսն.
15 ծագեալ (ծ տողամիջում).
16 հւաւսեաւ.
19 հիւսւսեաւ.
20 յարեւեալս.
26 ոչնչի.
յ ասորիստաի (իմա յասորի Եսայի. տպագրում յԱսորիսն ասի. հմմտ. Եսայի ընթերցուածը, ներքեւում, էջ 193, տող 19 Կի Յորայ եւ յԵսայեայ ընթերցուածի հմտ, ինչպէս եւ 197, տող 7).
190 1 ոչինչի.
4 խոնաւութեն.
8, 10, 14, 17, 22 անդի.
13 ի լեռնէ (ի տողամիջում).
15 զամբաւ.
17 ուստեք (առ տողամիջում).
17 ի մաւտեա.
24 ի հոգոյն.
191 11 ընդ արեւածայռաւ.
14 զկրոնայն.
15 պատճառաւորաց (առ տողամիջում մանրատառ).
21 զիսնիուշտ.
22 ընդեա.
192 7 թէ տողամիջում.

- ԵՀ առշ.
192 8 ի վեր.
19 ծանրութեն.
22 ոչնչի.
24 այսէ ծանրութեն.
25 ոչնչի.
26 հաստատութեն.
193 3, 4 ոչնչի.
4 նորին.
5 չիթ եւ.
7 իմքն (վերջի և-ն տողամիջում մանրատան).
9 յաւիտեան (երկրորդ ա-ը տողամիջում մանրատան) եւ յաւիտեանս յաւիտենից.
11 այլ ասեն (չիթ եւ, եւա).
11 եթէ ի վերա ոչնչի.
15 զհիմունս (տողամիջում մի աւելրոդ զ.).
18 զպդն.
20 ոչնչի.
23—24 միւսն եւս նու (չիթ առ նու) նովին հոգով.
25 զի զոր ինչ.
194 1, 7 հոգով.
8 չիթ եւ.
15 ճառէ (է տողամիջում).
21 զերկինս եւ զերկիր (ո եւ զեր քերուածի վրայ նոր զըշով).
23 պատօք (ո նոր զըշով քերուածի վրայ ծնուազրումն առաջին անգամն է պատահում օ).
25 ի մովկէսէ (էս տողամիջում մանրատան).
195 1 պատճառախնդրացն (ո տողամիջում մանրատան).
6, 16 ի փառաւորութիւն.
19 աւանիկ (նախապէս աւանիկք. ք սորած).
22 փառաւորութեն, թէեւ կարելի էր այս անգամ ծեփ շատ նմանութեան պատճառով կարդալ եւ փառաւորութիւն, բայց ուղիղն անշուշտ փառաւորութիւն).
23 հոգու.
26 եթէ յում.

- ԵՀ առշ.
196 1, 11 ի փառաւորութեն (անշուշտ ծեփ նմանութեան շփոթութիւն. ուղղագոյն ի փառաւորութիւն).
5 բարո.
22 ի բնութենէ (է տողամիջում մանրատան).
197 7 չիթ եւ.
7 ոչնչի.
16 մարմինն եւ ի վերո.
18 աւրինաւրինակի.
19 եւ ի վերա.
23—25 զանփոփ զլցի բնութեն ջրոցն եւ երկուցունց.
26 գիտաւորութեն.
198 1 այլարանութեն.
7—9 եւ զի ամենայն ինչ որ երեւի արարած է (չիթ չեր եւ եղեւ).
13 քանզի (ի տողամիջում մանրատան).
15 համարել. [նոցն.
199 1—4 չիթ գերք երրորդ եղծ կրօնից Յունաց իմաստ-
6 յերեսուն.
9—10 ի տարոջ.
200 3 յարեւելս (տպազրում ընդ արեւելս. իսկ ձեռագրում ընդ աւելացրած է տողամիջում նորագոյն զըշով).
5 թուեթէ, քերուած եւ նոյն զըշից ուղղուած թուիթէ).
19 յարեւեկանէ.
20 անդի.
20 զյորմէ կուսէ արեւեկան (Արկրորդ ն տողի վրայ).
22 ի նմա (մ տողամիջում).
201 10 աչէ, ուղղուած աճէ.
18 չիթ տարերաց.
202 11 անդեալք.
14 հաստատութեն.
16 բաղումն.
17—18 ամբարշտութեն.
21 իմաստութեանն.
203 5 անդի.
14 զըշաւ.

Էջ սոռ.

- 203 23 կախեալ (վերջին ա-ը տողամիջում).
 25 զանւէն (քերուածներով եւ սրբագրութիւն-ներով).
 204 5 փիսոփաթց, ուղղուած փիլսոփաթց.
 7—8 միութն եւ մամակալութն.
 8 չգոհել (ո մամրատար տողամիջում).
 9 եւ կրաւնս (սրբագրուած եդ կրաւնս).
 11 ի գիսո.
 16 մինեւ.
 18 անձնն (Երկրորդ ն տողամիջում).
 21 հեւզ.
 21 առաջին.
 205 1 չիք առաջին եւ -ը.
 9 բազում.
 15 զբութն.
 16 եւ իբրեւ.
 25 անդի.
 26 զցանկութն.
 206 2 խնամակալութն.
 4 կրաւնք (ն տողամիջում).
 6 սկիսրն ի սերուքա.
 7, 10, 14, 20 անդի.
 12 առնոին.
 14 արքաամիւ.
 15 արեսաիւ (տողամիջում + = արւեստիւ).
 18 արծաթագրոն (ն տողամիջում).
 18 պղնձագործ.
 26 կրոպեաւ.
 207 1 կրօնաւն.
 5 հելէնք.
 7 յելագացոց.
 8 ի ձիթենոյն.
 10 եղէա.
 13 մերովպէ.
 19 արքաամու.
 22 յուդաութն.
 23 հրեութն.
 23 որդոյն.
 24 թագաւորութնն.

Էջ սոռ.

- 208 9 տնդեալ է.
 14 ամբարշտութն.
 19 փառաւորութն.
 21 որովք (ք չնշման նշանով = որով).
 26 եւ երկինք.
 209 1 որ.
 2 անմռունչ (Երկրորդ և տողամիջում).
 10 ամբարշտութեանն.
 11, 15, 18 կենդանութն.
 12 եւ տողամիջում.
 26 եւ անմահ.
 210 2 անդի.
 18 անկեալ (հմմու. 211, 5).
 19 յորմէ.
 23, 25, 26 կենդանութն.
 211 4 որ տողամիջում մամրատար.
 5 յանամնոց.
 8 կենդանութն.
 13 ի սուզակն (հմմու. Հայկազ. բառար.).
 15 յասդեցական.
 212 2 իշխանութն.
 5 այսորիկ (այս-ը տողամիջում).
 8 անդի.
 16 հոգովն.
 17 զամբա.
 19 յշտեմարանաց.
 25 զնուրս.
 213 7—8 շարժել (նախապէս շարժեալ, վերջին ա-ը չնշման նշանով).
 10 գնաւունք.
 12 յամրագնացք (ք տողամիջում նոյն գոչից)
 20 զարեւմուտան.
 25 անդի.
 214 8 իաւարն.
 25 որ ի նմանէ եւ ի նույն Երկրորդ և տողա-միջում).
 215 5 յուրն (ը տողի վրայ).
 10 որք.
 13 եւ զիարդ.

- ԵՀ առԴ.**
- 215 16 զնթացսն.
  - 17 ի տարոջ.
  - 20 լուսաւոր.
  - 22 պայծառութն.
  - 24, 26 յիշսանութն.
  - 216 4 առնուն.
  - 5 նուազեալ.
  - 8 անդի.
  - 10 ծրանա.
  - 20 պատահելս.
  - 21—24 չիվ եւ ոչ աստղ ցածագոյն գոյ քան զուռանն թէ ի ներբայ նորա հանդիպեալ զնա խաւարեցուացէ:
  - 26 լուսին.
  - 217 1—2 գոնեա.
  - 6 զուսին.
  - 9 առ ի կշոամբութն.
  - 17 բարբաջն.
  - 18 չեն կամ չեն. բայց պէտք է կարդալ չեն.
  - 19 աշխարհսն.
  - 23 բիւրք բիւրուց.
  - 218 2 անդի.
  - 11 ամենիքեան.
  - 19 յայ.
  - 20 դատարկք (ք տողամիջում).
  - 21 յարարածոցն չնշուածներով.
  - 25 երանելին (երկրորդ և չնշման նշանով).
  - 219 4 գերիբու.
  - 9 գրեալեալ է (= գրեալ լեալ ?).
  - 12 եւ աւդ ջուրս (չիվ ընդ).
  - 19 երկին.
  - 23 ամբոց.
  - 220 1—2 սպիտակութն ապակոյն.
  - 3 յստակութն.
  - 15 եւ տողամիջում.
  - 26 ինամակալութն.
  - 221 2 զաւրութն ինչ ինչ իցէ.
  - 4 թէ որպէս (չիվ եւ).
  - 13 այնւ.

- ԵՀ առԴ.**
- 221 20—21 ոդոց մարմնոց.
  - 222 12 չիվ վատթարագոյն.
  - 14 շհրամակը ուտել.
  - 15 ի մանդիսն.
  - 18 մոդք.
  - 21 անդի.
  - 21 եթէ.
  - 24—25 շհրամակ.
  - 223 1 աստուծոց.
  - 3, 9 անդի.
  - 14 ասդում.
  - 17 զոր նորա յաշակերտութն.
  - 21 յաւգուս (յ փոքրատառ տողամիջում).
  - 224 5 անւանեաց.
  - 8 ի մեծութն.
  - 11 հիւզ.
  - 17 հիւզն.
  - 19 արեւեստգիտութնն.
  - 20 հիւզեայն.
  - 22 զհիւզն.
  - 24 կարող.
  - 25 ակարութինն.
  - 225 2 զարւեստագէտսն.
  - 4 նիւթով.
  - 6 մշտնշնաւորակից քերուածներով.
  - 10 մշտնշնակից է (չիվ իցէ).
  - 11 թէ եւ որպէս.
  - 17 ամբարշտութէեանն.
  - 23 թէ տողամիջում.
  - 226 20 ամբարշտութէեանն.
  - 21 իւր յընքեան.
  - 23 ու մանրատառ տողամիջում.
  - 23 անբաժինն.
  - 227 13—14 որք աղանդամիտգիտեն ի փիլմովաից.
  - 17 զաւրութն.
  - 228 4 ամենայնի (ի տողամիջում).
  - 11 չիվ եւ.
  - 11 յայտ.

Էջ	Առաջ.
228	13 ամենիքեան. 17 եպիկորապեն. 24 անդի.
229	1 չիր է. 3 յնաց. 6-8 որոց այնքան աւրի եղեւ յայնչափ (տպա- գրում որոց այնքան կամակոր յամառութիւն եղեւ, մինչեւ յայնչափ. ծիռազրում չիր կամա- կոր յամառութիւն, մինչեւ). 13 անձն. (ան տողի վրայ).
16	սկիբն.
19, 23	ի-սկիբանէ.
20	ի հոգոյն.
230	1 անդի. 2 աբրամար. 9 աբրամու. 21 որբ. 231 6 չաւանողքն. 12 եղեալ (շ-ի ատամը թերեւս տժզունա- ցրած). 13 մոլորու թն. 14 քարոզաւքն. 26 էի (է տողամիջում). 232 4 յաշխարհ. 14, 15 կարող. 20 վաղն (ն փոքրատառ տողամիջում). 21 կարծել. 233 7 չիր առաջին եւ-ը. 8 զստացւածսն. 16 զարու թն. 19 առնել (ե-ի վրայմի աւելորդ փոքրատառ ա) 20 խորից (հմմտ Գերմ. Եգն. էջ 22, ծա- նօթ 22). 22 որդոյն. 234 2 չիր զի. 2 սկիբան. 2-3 գեպ իցէ (նախապէս գիտիցէ). 3 ի սկիբանն. 12 զործ,

Էջ	Առաջ.
234	19 առ յապա. 20 զստեղծւածն. 23 յումբէ. 25 կարողու թն. 235 1 զրբ ընդիր. 3 զընգեր. 5 զիմաստու թն. 9 բաժանելց. 11 հիւղ. 17 զչիւղեայն. 236 8-9 զզմարտութեանն խելամտու թն. 13 կանխագալ. 18 ինւ (չ տողի վրայ). 20 սկիբն. 22 գիտիցէ (նախապէս գիր, յետոյ գիծ, յե- տոյ գիտիցէ). 237 1 վայելցէ = վայելսցէ. 2 զգիստու թն. 5 վայելցիք (վերջին եւ-ը տողամիջում). 9 վաելցեն = վայելսցեն. 11, 18 անդի. 13 ճարտարու թն (ն տողամիջում. ամբողջ բառը կիսելու). 17 ի ճարտարու թն. 19 բարեարու թն. 25 վաելցալ. 238 5 յուր. 19 առնելոցն (Երկրորդ ն տողամիջում). 26 վաելցեն = վայելսցեն. 239 1 արդ (չիր պալ). 3 ինւ (տողի վրայ մանրատառ). 10 չիր զնա. 16 կազմէ (կ տողամիջում). 26 արժանաւորիցէ. 240 7-8 փրկու թն ոգոցն. 11 այն. 13 ընդրեշալ (ա ջնջման նշանով). 15 աստուածոց (հմմտ. 128, 21, 143, 17 եւ 223, 1).

Էջ	ՄոռԴ
240	17 Եսիոդոս (օր տողամիջում՝ փոքրատառ). 19 Համարին. 25 Կատարել (երկրորդ ա-ը տողամիջում՝ մանրատառ).
241	6 Ռդոց. 13 Հձանուցեալ (չ տողամիջում՝ նորագոյն զըշով). 18 Խարելց (տողի վրայ եց = խարեցելց). 22 Աղաստն (չ տողամիջում). 243 1-3 Հիթ Գիբը ըրրորդ եղծ աղանդոյն Մարկիոնի. 5 Աւտարութեան. 7 Հիւղն. 11, 19 Հիւղն. 12 Պաւրութեան. 13 Պա Խարհէ (= Պաշխարհէ). 16 Հիւղեայն. 244 1 Երկինս. 1, 3, 9 Հիւղն. 3 Վեշտանութեան (չ Ծնչման նշանով). 10 Քումեէ. 13 Հիւղեայն. 16 Անւանեցաւ. 17 Ատեղձեալ (չ տողամիջում). 22 Ջորդոջ. 245 3, 13 Ի Հիւղեայն. 3 Միաբանեալ (վերջի ա-ը Ծնչման նշանով). 8 Առ անձս (չիթ այլ). 13 Ամկնեալ (ա-ը Ծնչման նշանով). 14, 19 Հիւղեայն. 20 Արարածոց (ոց տողամիջում). 25 Անւամբ. 25 Իւրու. 246 9 Ընդդմեցաւ. 10 Օր անն. (= օր տեառն). 15 Հիւղն. 19 Հիւղեայն. 247 1 Բարու. 5 Հիւղեա. 7 Երթալ (զօռւած լուսանցքում. ա-ը միա-

Էջ	ՄոռԴ
247	8 Պնմանութեան. 10 Որդոց. 19 Հանիցիս (ի Ծնչման նշանով). 20 Անդի.
248	7 Եցել. 16 Անն = տեառնն. 24 Ցնայյեսու.
249	17 Մահապարտ (ը տողամիջում՝ մանրատառ). 26 յալլամկեաց. 250 1 Առ (տողամիջում՝ փոքրատառ). 6 Անդի բարոյն. 7 Ակիսոն (առաջին և տողամիջում՝ մանրատառ). 19 Իմաստութեան (չիթ թէ). 24 Պարարածսն. 251 9 Կարողութեան. 10 Եւ եթէ. 11 Իմաստութեան. 15 Նմանող չկարէր (երկրորդ ը մանրատառ սողամիջում). 16 Պոնեա Հիւղեայն. 16 Նմանող. 19 Ի մոաց. 20 Ճշմարտութեան. 23 Պհիւղն. 25 Միաբութեան. 252 3 Օրդոյն. 6 Այլ որպէս (չիթ քանզի). 7 Հիթ նմանապէս. 8 Պնյանսն. 11 յաւսարին. 22 Հիւղեա. 1 Ի հոգոյն. 4 յամլամակեցաւ. 6 Պոր. 7 Քարողեմք. իսկ (= քարողեմք իսկ). 12 Մարդիկ է (տողամիջում՝ փոքրատառ) = մարդ իսկ է. 14, 18 Հոգոյն.

Էջ	Առաջ.
253	15 առապելու (= առասպելու). 19 ընդրեշալ (ա-ը չնշման նշանով). 24—25 ի բարո.
254	1 լուաւ. 2 թէ. 3 առափելու. 5 արկեալ. 6 ընդ վայր (տողամիջում մանրատառ ո). 12 այնաւանիկ (= այլ նա աւանիկ). 14 չիք ամենայն. 16 ամենայնի (ի տողամիջում).
255	1 էր բարի էր (առաջին էր-ը սրբած). 1 չարութն. 5 սա (տողի վրայ գրուած). 7 բարո. 13 եւ հիւղեա եւ որդոցն. 17 քումէ. 22 հիւղեայն.
256	17 հիւղն. 19 ուր (ը տողամիջում մանրատառ, քերուածի վնդեւը). 21, 22 մին. 25 պատւէր.
257	1 զբարո. 3 խաւարինն եւ գշտմադոյն. 8 ստեղծւածն (ն սրբած). 17 բայց. 21 միայնո (միայնոյ, տակագրում միայն որ)
258	2, 9, 23 հիւղն. 4 դայթագութն. 8 արւեստ. 11 հիւղեա խորամանդութեանն. 15 զնոսս (սս տողամիջում մանրատառ). 20 ու արկ. 26 չպարտէր (տակագրում չէր պարտ).
259	1 մարդիկ. 2 հիւղն. 10 ամբարշոագոյն. 13 զոգիս (զ տողամիջում).

Էջ	Առաջ.
259	16 զնմանութն. 22 ոգոց. 26 հերձուածովք. եւ ոմն.
260	2 հարցւածովք. 8 բարբաջն. 9 յերբեացոց. 13 անդի. 17 թարգմանել. 18 ի սկսանէ. 23 երորդ.
261	11 յապշտակեցաւ. 17 եւ բանն (տպագրում զի բանն). 21 ցերորդ (երկրորդ ո սղբուած). 23 ակնարկութն. 24 երորդ.
262	1, 2 յապշտակեցաւ. 13 ցաւդ. 13 ամբք. 13 հողմք (Նախալէս ամք, քերուած եւ տողամիջում մանրատառ գրուած հողմք). 17 որ. 19 սմին. 23 յերորդ աւդու. 263 3 չիք սակայն էր. 3 ընդեր պետրոսի (= ընդեր պետրոսի). 4 որդոցն. 4 չիք եւ. 6 չիք միայն. 7—8 ընդերացն. 9 ոգի այինոսա (այսալէս նախականում, քայց յետոյ այ քերուած եւ տողամիջում աւելացրած եւ). 11—12 սյուց ընդերացն. 14 կորնթացոց. 16 ու անդաւ. 20 եղա. 264 14 ոգոց. 15—16 զսաւաւ ինն (զսաւաւին կամ զսաւափին).

ԵՀ	ՄԱՂ.	
264	17	ոգոցն.
	18	ասդ.
	25	փրկութիւն.
265	2	բարու.
10—11		եւ աստ մարմին որպէս ասենն ու զգեցաւ (ասենն բառի երկրորդ և տողամիջում).
12		(եւ տողամիջում).
17		կերպարանաւոն (վերջի և տողամիջում).
18		զմահ.
20		պնդեալ.
21		թէ (է տողամիջում).
266	7	զիսաշելութիւն.
	8	յապշապակեաց.
10		այլը.
10		ընդրեաց.
13		զաւրութիւն.
19		յովհաննու.
25		է ինչ (է չնչման նշանով).
267	2	զթագաւորութիւն.
13		եւ զմեռեալս.
13		եւ զննդամալցա.
23		ի տեն (= ի տեառնէն).
23		բարու.
24		այլ (լ փոքրատառ տողամիջում).
268	5	յիսրաելացն.
8		գրեալ է.
10		զաւրէնան (երկրորդ և տողամիջում մանրատառ).
11		շաբաթու.
14		յայլոց (առաջին և փոքրատառ տողամիջում).
18		ինաեալ (երկրորդ առ չնչման նշանով).
24		ընդերի.
269	6	չիր որ.
6—7		թգրութիւն.
17		այնշափ.
22		թէ ու.
26		յապշտակութիւն.
270	2	աւրինացն (երկրորդ և տողամիջում).

ԵՀ	ՄԱՂ.	
270	8	այնւ.
	12	անւանի.
	13	չիր նա.
	16	չիր մի.
	24	ցարթացին (իս տողամիջում).
271	14	քակել.
	21	ազնուակագոյն.
	23—24	այնպէս զի եւ լնդանիբ.
272	1, 3, 4	կարող.
	3	ազնուագոյն (առաջին և տողամիջում).
	17	աւրին ացն (բաց մնաը քերուած).
	19	թէ.
	22—3	ի մարգարէս.
273	12—13	որ կարող.
	18	զագիսն.
	19	անդի.
274	9	որդոյն.
	10	մինչ.
	12	ոզորմութիւն.
	15	գարին (նախապէս գարին).
	17	անյւհեակւ.
275	2	ընդալցին.
	6	կենդանոյն.
	25	ուդոյ.
276	4—5, 25	երանութիւն.
	5	փա (պայ).
	8	ի տարապարտուց.
	13	իւր ուժ (մէջ տեղն այսպէս բաց թղթի վատութան պատճառով).
	15—16	ասէ թէ (թէ տողամիջում).
	18—19	հակառակ, զի աբրասամ.
	22	աբրասամու.
	26	ոզորմութիւն.
277	2	ոզորմութիւն.
	3	թշնամո.
	10	սիրեցէս զննդեր.
	13—14	քումէ եւ սիրեցէս զնկեր.
	15	պատիրանաց.
	21	զաւրէնսն.

- Էջ.
- 277 24 Քու.
25 պատշիրեաց մովէս.
278 2 զկեանսն:
3 զպատշիրանս.
5 պատշիրանս.
7 թէ.
13 ի գործ.
21 ընդերակից.
23 ոչ առաջ (== ոչ սուտ).
279 6 այսին այս.
6 չիք թէ.
7 չիք է.
7, 9 անդի.
8 զայն.
13 ուսուցին.
Սկսեալ էջ 279, տող 13 “Յեսու, այնչափ
առ աստուածս ունի, մինչեւ էջ 281, տող
1—2 “Քանզի Քրիստոս զամենայն կերակուրս
ուտէր անխալիր, որպէս յայտ է յաւետա-
րանին: Խոկ թէ ասիցեն՝ թէ Քրիստոս յետ
յարութեանն եկեր զձուկն եւ ոչ զմիս. վասն
այսորիկ եւ մեք զձուկն ուտեմք եւ ոչ զմիս,
ասելի է թէ,, չիք:
- 281 9 եւ ճարպ.
15 ոչ բառը վնասուած.
19 չիք զի.
- 282 2—3 որդոցն ի՞նք.
19 որդու.
283 6 յանդիոք.
9 մեռելոտու.
14 զշախորժականան մտաց (== զշախորժականան
մտաց).
16 է տողամիջում.
23 ի մարդոյն (ն յետոյ սրբած).
24 անդի.
284 1 հպարտութն.
3 զամուսնութն.
4 ի մաիթարութն.
23 ըմբել.

- Էջ.
- 284 25 գայթագուցի.
285 2 զի եթէ (է տողամիջում՝ դժգոյն թանա-
քով).
2—3 գայթակղիցի (զ տողամիջում՝ մանրատառ).
6 ոչ վասն զի թէ.
8 զինով.
11 զըմբելիուն.
13 ի ինու.
16 ըմբել.
19 գայթագուցի.
24—25 հաւատաս ասէ (աս տողի վրայ, սէ տողի
տակ).
25 թէ.
286 4 գայթագուցի.
4—5 չհաւատասն, տպագրում ոչ հաւատասն.
9 ոչտ.
15 գայթագութն.
21 ի հիւղեա.
25 յուխտաւորութն.
287 15 եկեղեցո.
17 զամուսնութն.
21 ուխտաւոր.
23 այլ (տողամիջում՝ փոքրատառ).
288 7—8 առաքեալ.
8—9 ցկուսութնան, տողամիջում անսն = զկու-
սանսն.
15—16 որ զամուսնութն եւ զմակերութն.
18 ի կուսութն.
25 չիք գհայր.
289 2 ոչ հաւատացեն (== ոչ հաւատացեն).
5 մի մեկնեցէ բարից յետոյ ծեռագրում
զտնուում է “Յեսու, այնչափ առ աստուածս
ունի, մինչեւ “թէ ձուկն եր եւ ոչ գառն,,,”
տես տպագրում էջ 279, տող 13—էջ 280,
տող 20. իսկ գառն բառին անմիջապէս
հետեւում է ծեռագրում՝ ԱՐԴ հաւատա-
ցելց որ զմարտութիւնն եւնո (տպա-
գրում, էջ 289, տող 5). [Թատոռ].
279 15 զեորա (զ տողի ներքեւում՝ ման-
5*

ԵՀ առաջ

- 280 1 մարդո.
3 անդի.
8 չճաշակել.
12 որ.
16 ըմբէր.
289 9 այրընդիր (առաջին ո տողի ներքեւում).
289 12 չիք որք.
13 ուխտաւորիմք (խտ քերծուած).
19 բարոյն.
21 ապաշխարութիւն.
290 4 ի բարկութեան.
5 մինչեւ (եւ տողամիջում).
11 փառչիցիս.
15 երկրորդ եւ -ը պոկուած.
16 փառչել.
291 1 զարբառութիւն.
3 ապականութիւն.
7 ի հիւղեա.
10 ի հիւղեայն.
11 չիք արժանի.
14 բարոյն.
16 տեղով.
19 զանապականութիւն.
20 մահկանացիս.
24 ի միւսում (սախողիքը տողամիջում).
292 5 հանդերձ (հ, գ տողամիջում. սրբազրութեամբ).
- 6 զբարին.
7 ոդովք.
9 ապականութիւն զանապականութիւն.
14 զանապականութիւն.
15—16 կարէր ի վ կալ ի վերա (առաջին վ պըսած = կարէր կալ ի վերա).
17 զյարութիւն.
18, 20 եւ տողամիջում մանրատառ.
23 երօրդի.
293 2 ցունականէ (= տպազրում յունկանէ).
2—3 մանեաւ.
3 չիք եւ.

- ԵՀ առաջ
- 293 7 ի հիւղեայն.
10 կենդանիքն.
13 ոդոյն.
20 կենդանոյն (կիսելծ).
21 անդ (կիսելծ).
25 ու ոք.
26 զարբառութիւն.
294 1 թէ ու ոք.
2 ի հոգու.
2 յարբառութիւն.
7 յարութիւն.
10 վաելչութիւն.
14 հաճար (հ տողամիջում).
14 սերմանացեր (առաջին ո տողամիջում).
16 եւ (տողամիջում մանրատառ).
17 անդաւ.
18 մարմինն.
18 արինն (երկրորդ ո տողամիջում մանրատառ).
19 զառաքելու.
19 զարբառութիւն.
21 ապականութիւն.
24 ի հիւղեայն.
26 յերկուա.
295 5 չքրարժանի (ըս փակազիր).
11 հոգով.
14 կէպն (ն տողամիջում մանրատառ).
16 հոգու.
18 եւ գարձեալ.
18 եւ (ս փոքրատառ տողամիջում).
19 չիք ու.
22 զանապականութիւն.
295 26 անապականացուք (առաջին ան-ը տողամիջում).
296 4 ընդզիփ մահ ի պարտութիւն.
9 զարեալքն.
10 զփառաւորութիւն.
12 ոդոյն.
18 պոնտացոց.

Էջ	Առաջ
19	անդի.
22	յեկեղեցու.
297	զբարութն.
5	զմարութն.
9	այլոց ստեղ առնուլ.
12	պրոտոքն.
13	աղանդոցն (վրան աւելացրած և = աղանդոցն ?).
18	յեկեղեցոյ.
22	հոգին.
24	ընդենուլ.
25	ընդրել.
298	կատարիչ աւրինացն.
10	գերկոսին մի.
11	ամէն. ամէն. Ո՞վ երամք աղաւնեաց ընթերցողք սրբոց տառիս յիշեսջիք զկազմուս գդոր.

Դ.

ՔՆՆՈՒԹԻՒՆՔ ՅԻՇԵԱԼ ՀԱՄԵՄՏՍՈՒԹԵԱՆՑ

Վերցիշեալ հազարաւոր ընթերցուածները, ինչպէս ընթերցողը կրնայ պարզ ակնարկով մը նկատել, մեծագոյն մասսամբ կը ներկայացընեն ուղղագրական տարբերութիւններ, որոնք աւելի գրչագրական նշանակութիւն ունին, քան բնագրական: Քանի մը տեղ կը տեսնենք որ ձեռագիրը սիսալ կամ անյարմար ընթերցուած մ'ունի, այնպէս որ հրատարակիչներու սրբագրութիւնը տեղի է: Տեղ տեղ կան պակասաւոր մասեր, որոնք հրատարակիչներն իրենց կողմէ լրացուցեր են. այս լրացումներն ինչքան ալ որ ճարտար եւ յարմարաւոր ըլլան, այնու ամենայնիւ կը մնան կեղծ. ինչպէս էջ 280, տող 20 մինչեւ 281, տող 2 ներ-

մուծուած հատուածը: Բայց կան նաեւ շատ տեղեր, ուր ձեռագիրը աւելի ընտիր-ցուած մը ունի, քան տպագիրը. եւ հրատարակիչներու մացուցած սրբագրութիւնը միմիայն բնագրական խաթարում է եւ ոչ ուրիշ բան. ապագայ հրատարակչին գործը պիտի ըլլայ զգուշութեամբ մաքրել Եվլիկը այս խաթարումներէն եւ ըստ կարելոյն հաւատարիմ բնագիր մ'ընծայել բանասիրութեամն: Վերջին տեղի ընթերցուածներուն մէջ կան այնպիսիները, որոնք ուղղակի գիւտեր են, կուտան մեզ ընտիր տեղեկութիւններ, եւ ըստ այնմ առանձնապէս զնահատելի են: Այս տարբերութեանց մասին կ'ուղենք խօսիլ այս գլուխ:

1. Ըովանդակ Եվնկայ մէջ ապստամբ բառը (չետը հաշուելով նաեւ իր ածանցեալ ձեւերը) գործածուած է ընդ ամէնը եօթն անդամ. եւ այս եօթն անդամուն ալ մեր ձեռագամ. Եւ այս եօթն ապահուածը — ընթերցուածը: Այսպէս, էջ 53, տող 9—10. Եւ իբրեւ զապատամիր յետս կացեալ թիւրեցաւ յԱստուծոյ... (տող 13) որ ապահուածը վիշապն կոչէ զնա՝ (տող 14) եթէ հրամանաւ սպան զապատամիր (տող 18) Արդ ապահուածը կոչէ վիշապն:... (տող 20—21) ապա ոչ ապահուածը կոչէր զնա. զի որ ապահուածի ոք, ... (էջ 91, տող 25—26) վասն անհնազանդու... թեանն եւ ապահուածներուն դէմ տպագիրը կը դնէ ընթերցուածներուն դէմ տպագիրը կը դնէ ապստամբ, բոլորովին անյիշատակ թողլով

ձեռագրին ապնյուստամբը՝ որ ամենաթանկագին մնացորդ մըն է հնագոյն հայերէնի եւ որ ի վեր կը հանէ մեզ համար նոր նոր խնդիրներ:

Նախ քննենք թէ այս երկու ձեւերէն (ապստամբ եւ ապստամբ) ո՞րն է ճիշդը. այս մասին մեր անխարդախ առաջնորդն է բառին ստուգաբանութիւնը:

Ապստամբ բառին ստուգաբանութեան համար թէեւ de Lagarde եւ Hübschmann բան մը չեն լսեր, բայց շատ պարզ է որ բառը բաժնելու է ապս եւ ստամբ, առաջինը իրանեան արա-սովորական նախամասնիկն է, իսկ երկրորդը կը կցուի ստումբակ ձեւին հետ, թէեւ վերջին բառին մեկնութիւնն ալ չեն յիշեր ոչ Horn եւ ոչ չեփշման, բայց ասոր ալ ստուգաբանութիւնը յայտնի է. այն է պհլ. stamb, stambak որ կը գտնուի Արտավերափի մէջ (տես Haug-ի եւ West-ի բառացանկը, էջ 158. պրս. sitanba). Թարգմանուած անգլ. oppressive, tyrannical, unjust, injurious, violent (հայ. անգութ, բռնակալ, անարդար, նեղիչ, կատաղի):

Ասկէ կը հետեւի որ հնագոյն ձեւն էր “ապստամբ”, եւ այսպէս ալ կը գործածուէր Ե. դարու հայերէն լեզուին մէջ, որուն թանկագին հետքերն են Եղնկայ ձեռագրին յիշեալ ձեւերը: Ժամանակ անցնելէ յետոյ, երբ հայերէնի մէջ մտաւ միջին ա-երու կորուսման օրէնքը, “ապստամբ” եւս դարձաւ “ապստամբ”՝ ժողովրդեան գործածական լեզուին մէջ. բայց

ձեռագրիր արտադրողները իրենց խօսակցական լեզուին “ապստամբ”, ձեւը մտցուցին նաեւ հին բնագիրներու մէջ՝ կամ դիտմամբ եւ կամ անգիտակցաբար, այսպէս հին հեղինակներու ձեռագիրները սրբագրուեցան եւ յետին միջինդարեան հայերէնի ձեւ մը համարուեցաւ հին հայերէն:

Ապստամբ բառը միակ օրինակը չէ այս կարգի փոփոխութեան. կան եւ ուրիշ բառեր: Այսպէս Աստուած բառին սեռականն է Աստուծոյ, ուր ա կորսուած է. բայց երբ ի նկատի ունենանք յը. աստուածոյ, կամ բացասական անաստուածի սեռականները, կրնանք հետեւցլնել թէ ասոր ալ նախականն է Աստուածոյ, եւ այսպէս պիտի լինէր Ե. դարու Հայոց լեզուին մէջ: — “Բագրատունի” նախարարութեան անունը ածանցուած է Բագրատ բառէն. արդ Բագրատունի զուրկ է միջին ա-էն եւ հետեւաբար չի կրնար ըլլալ հին հայերէն, այլ յետնամուտ միջնագարեան ձեւ: Այս տեսակ օրինակներու թիւը օրըստօրէ պիտի շատնայ, քանի որ առաջ երթայ հայ բառերու ստուգաբանութեան գիտութիւնը:

Մեր ձեռագրին ապստամբ բառը ցոյց կուտայ վերջապէս թէ մեր հայերէն ձեռագիրները կը պարունակեն միջինդարեան հայերէն բազմաթիւ ձեւեր եւ թէ Ե. դարու հայերէնի իսկական վիճակն ունենալու համար հարկաւոր են անպատճառ ժամանակակից ձեռագիրներ:

¹ Վերսիշեալ գիտողութիւնները քաղուած եւ ըստարձակուած են Մէյ հայագետին մէկ անձնական նա.

2. Եղնիկ էջ 92, տող 6—8 կը կարդանք ձեռագրին մէջ. “Քանզի յորժամ մեք ասեմք՝ թէ սիբ շնչէ, ստորնեայք ասեն՝ այս շնչէ։ Որովհետեւ բոլորգիր գրութեան մէջ ստեւ աս շատ նման են (Երկուքն ալ բաղկացած հինգ ուղղահայեաց գծիկներէ), հրատարակիչները այս նմանութենէն շփոթուելով՝ կարդացեր են “ասորնեայք”, եւ այսպէս ալ մացուցեր են տպագրին մէջ։ Այնուհետեւ բառը թարգմանուեր է “ասորիներ”, եւ կարծուեր է միշտ թէ այս “սատանայ”, բառը ասորերէն է. բայց ոչ մէկը նկատեր է ասորնեայք ձեւին տարօրինակութիւնը, փոխանակ ըսելու ասորեայք. կեղծ ասորնեայք բառը պիտի գար ասորին (Եւ ոչ ասորի) ձեւէ մը, ինչ որ գոյութիւն չունի. Երկրորդ որ ասորերէն այդ տեսակ բառ մը միայն երեւակայութեան մէջ կը գտնուի։

Ձեռագրին ստորնեայք բառը ոչ միայն կը ջնջէ յիշեալ տարօրինակութիւնները, այլ եւ կուտայ մեղ հնագոյն, միակ եւ ամենավաւերական տեղեկութիւնը Ե. գարու Հայոց բարբառներուն վրայ։ Եղնիկ սոյն խօսքէն կ'երեւայ թէ Հայաստանը ունէր այն ժամանակ երկու գլխաւոր բարբառ, մէկը՝ Աղեղին բարբառ, միւսը Ստորին բարբառ. ուրիշ խօսքով հիւսիսային Հայոց եւ Հարաւային Հայոց բարբառներ։ Եղնիկ՝ իբրեւ կողբացի՝ կը խօսէր առաջինը, եւ ասորմակէն, որուն հաղորդած էի ժամանակին ձեռագրին սոյն գեղեցիկ ընթերցուածը։

Համար է որ իրենները բաժնելով միւսներէն՝ կ'ըսէ. “Քանզի յորժամ միջ ասեմք՝ թէ սիբ շնչէ, ստորնեայք ասեն՝ այս շնչէ։ Ո՛քանցանկալի էր որ Եղնիկ այս տարբերութեանց վրայ քիչ մը աւելի ծանրանար…։ Նկատենք սակայն անցողակի կերպով թէ Եղնիկայ այս բաժանումը կը համապատասխանէ Ճիշտ մեր այժմեան վիճակին. ինչ որ հոն Աղեղին կ'ըսուի, մեր այժմեան արեւելեան կամ Ռուսահայոց բարբառն է, իսկ ինչ որ Ստորին կ'ըսուի՝ այժմեան արեւմտեան կամ Տաճկահայոց բարբառն է։ Այս բոլոր անուանակոչութիւններն ալ շատոնց եւ շատերու կողմէ անյարմար են դատուած. ուստի Եղնիկայ տուած սոյն անունները աւելի յարմար լինէին թերեւս այսուհետեւ ալ գործածելու, եթէ միայն Ստորին բառին բարցական իմաստը խրտչելի չըլլայ։

Ստորնեայք կամ ստորեայք ձեւն ըստ Հայկազեան բառարանի գործածուած է նաեւ ուրիշ տեղ, բայց ոչ նոյն իմաստով, այլ իբր 1. Երկրային. Զգալըել չամաչել ի ստորնեայց յանցից ձանապարհացս առ պյնպիսի սեղան զմեղ կոչել. Ոսկ. Յ. ա. 9. — 2. Ենթալունեայ. Ընհաւասար համարձակութեամբ ի ստորէիցս ստեղծագործեալք, Նար. առաք։

3. Եղնիկ էջ 93, եւ յորժամ Երեւել սրբոց իւրոց կամեր… մինչեւ 95 երեսին վերջը՝ կը հաստատէ թէ Աստուած երբ կամենար մարդոց երեւիլ այլեւայլ յայտնութեանց համար, կ'առնէր մարդկային կերպարանք. նա կը թուէ

Ս. Գրքէն բազմաթիւ պարագաներ՝ ուր այս տեսակ յայտնութեանց համար Աստուած մարդկային կերպարանքով երեւցած է. ինչպէս Ադամին, Աբրահամին, Ղովտին, Մովսէսին, Յեսուայ եւն: Բոլոր յիշուած օրինակներուն մէջ բայերը՝ իբրեւ անցեալ ժամանակի դէպք՝ անկատար են դրուած. այսպէս օրինակ, Որպէս իջեալ ի դրախտն առ Ադամ՝ ոտնաձայն իբրեւ զմարդ առնէր... արժանի առնէր ճաշ ի վրանի նորա ուտելոյ:... առ գեղեցիկ ասպնջականն առ Ղովտ արձակէր:... տայր ընդ նախընծայացելոյ առն Աստուծոյ ընդ Մովսէսի խօսել:... զօրագլխին իւրում Ցեսովայ ի դաշտին ցուցանէր եւն եւն (ընդ ամէնը 12 անդամ): Միայն էջ 95, տող 15—18 հատուածն է որ ներկայով է դրուած, ինչ որ ամբողջ երկու էջերու նախադասութեանց համադրութիւնը բոլորովին կը խանդարէ. «Եւ քերովքէս ազգի ազգի դաշնօք յօդեալ, եւ ձեռն ձգեալ իբրեւ չմարդու քրորքէի ի միջյ քրորքէից ցուցանէն: Պարզ է որ “ցուցանէ”, բառը պէտք է հոս փոխել եւ ուղղել անկատար ցուցանէր: — Արդ ձեռագիրն ալ ունի ճիշտ ցուցանէր. եւ հրատարակիչներու մտցուցած սոյն փոփոխութիւնը անձահ սխալագրութիւն մըն է միայն:

4. Եզնիկ էջ 96, տող 4—6 ունի «ի մարմնաւորացն են որ թանձրամարմինք են, եւ են որ անօսր մարմինք»: Թանձրամարմինք բառին դէմ իբրեւ հակադիր դրուած ձեւը պէտք էր ըլլար անօսրամարմինք. եւ իրօք ալ ձեւ-

ուագիրն ունի “անաւսրամարմինք», նոյն իսկ հայկ. Բառ. “անօսրամարմին», բառին տակ մէջ կը բերէ Եզնիկ յիշեալ հատուածը՝ մեր ձեռագրին ձեւով: Այնպէս որ տպագրին սոյն “անօսր մարմինք», ընթերցուածը եթէ տպագրական միսալ մը չէ, շատ անտեղի սրբագրութիւն է:

5. Էջ 120, տող 17—22 տպագիրն ունի. Արդ եթէ քաղցր գիտեն զօրուանն, ոչ պարտին զդառն պտուղն զԱրհմն ի նմանէ համարել. եւ եթէ դառն հաշուին, չէ պատճառ զքաղցր պտուղն զՈրմիզդ ի նմանէ դնել: “Պատճառ” բառին դէմ ձեռագիրն ունի պատշաճ. եւ այս աւելի յարմարաւոր է, քանի որ տեսակ մը հոմանիշ կը կազմէ վերի “պարտին” ձեւին: Տպագրին այս ընթերցուածը Զմիւռնիոյ տպագրին մէջ նկատուած, բայց Վենետիկի տպագրութեան մէջ ուղղել մոռցուած վըիպակ մըն է, զոր կարծեմ Հիւնքեալպէյնուեան յիշած է իւր Ստուգաբանական բառարանին մէջ:

6. Էջ 127, տող 6—9. Եւ ապա զինն հազար ամն զեղջ եւ ապաշաւ լինիցի առ ի դար հայելոյ իւր յուղիդ յարարածոն: Տպագրին դէմ ձեռագիրն ունի “առ ի գար”: Նմանապէս Հայկ. Բառ. գար բառին տակ կը դնէ “առ ի Հայել” ոճը, վկայութեան կոչելով Եզնիկ գար հայել, ոճը, վկայութեան կոչելով Եզնիկ յիշեալ օրինակը. իսկ առ ի դար հայել ձեւը յիշեալ օրինակը. իսկ առ ի դար հայել ձեւը յունի: Բառին նշանակութիւնն է “ծուռ” խոչունի: Բառին նշանակութիւնն է հրատարակիչները ժողով նայելու. Վենետիկի հրատարակիչները կընան բառը մէկնած ըլլալ իբր գար ի վեր, գալ ի վայր ձեւերուն արմատը, բայց կրնանք նաեւ

մեկնել իր արմատ՝ ցաւագար, աղեգար, աշագար, լեզուագար, խելագար եւն ձեւերուն, որով եւ ձեռագիրը պահել անփոփոխ:

7. Բովանդակ Եզնկայ մէջ 5 անգամ գործածութ է փառատրութիւն ձեւը, զոր իր ոչ-մեսրոպեան բառ մերժելով Հ. Գարբիել Վ. Մէնէվիշեան իւր Արդի լեզուագիտութեան մէջ (տպ. Վիեննա 1903, էջ 125—6), ուղղած է փառատրութիւն. ըստ նոյն հեղինակին սխալը յառաջացած է անկէ որ բոլորդիր գրութեան մէջ ւո շատ նման լինելով տին, կարելի էր գիւրութեամբ շփոթել երկուքը, մանաւանդ երբ և եւ ո իրարու շատ կից գրուելով՝ մէջտեղի բացուածքը աննկատելի մնար: Ահաւասիկ բառացի ինչ որ կ'ըսուի նոյն տեղը:

“Փութանք ըսելու թէ հայ բնագիրներու քննական հրատարակութիւններ կը պակսին առ այժմ, որով անհնարին է ձեռագրաց աղաւաղութենէն յառաջ եկած կամ սպրդած սխալագիրներու վրայ վստահիլ. եւ այս պատճառաւ նոյն իսկ ամենէն ընտիր գրուածոց մէջ ալ պահիսի կէտեր մտած են, որ բնաւ հօն տեղի չունին, եւ շատ անգամ յետին դարերու տգէտ ընդօրինակողներու — քաջագործութիւններ են. առ այժմ օրինակ մը միայն. տղել, - տրութիւն ձեւը խորթ է մեսրոպեան հայերէնի. եւ սակայն գոյականը կը գտնենք նոյն իսկ Եզնկայ մատենին մէջ 5—6 անգամ, 3 անգամ 195 էջին վրայ, եւ 2 անգամ 196 էջին վրայ: “Զամենայն արարածու ի փառա-

տրութիւն արարչին կոչէ, „կոչէր զնոսա Հոգին ի փառատրութիւնն, „ի նոյն փառատրութիւն նորին Հոգւց կոչեցեալն, „ի նորին եւ ի փառատրութիւն յիրաւի կոչին, „...որ ինչ ի փառատրութիւն արարչին կոչին եւն: Արդ քանի որ խորթ է այս բառն ոսկեգարու հայերէնին, հարկաւ մեկնութիւն մը պիտի ունենայ. եւ մեկնութիւնը շատ դիւրին է. ձեռագիրներու աղաւաղմամբ, կամ ընդօրինակողներու անուշաղրութեամբ՝ լոն՝ եղած է տ, ուրեմն փառաւորութիւն ընդօրինակուած է փառատրութիւն. փոխենք այս գիրն եւ ահա կ'ունենանք ոսկեգարու գեղեցիկ բառ մը՝ “ի փառաւորութիւն կոչել զք:” Այսպէս սրբագրելու է սոյն այս բառը քանի մ'ուրիշ ոսկեգարու գրուածոց մէջ ալ, օր. Կոչ. Ընծայութեան, էջ՝ 88, Ագաթանգեղոս էջ 109 (տպ. 1835), էջ՝ 88, Ագաթանգեղոս էջ 127 (տպ. Կ.Պ.): Ոսկեր. ի Յովհաննէս՝ էջ 127 (տպ. Կ.Պ.): Այս սխալը կ'ընդհանրանայ յետագարեան եւ վերջին դարերու (շարականներու) մէջ. Հմմունիշէ էջ՝ 368 — “զփառաւորութիւն կատարենն, եւ էջ՝ 137 — զփառաւորութիւն մատուցանելն. այս վերջինս “փառաւորութիւն մատուցանելն պահուած է Ուկ. Մատթ. էջ՝ 65. (Հմմունիշէ ուղեղ՝ փառաւորութիւն բառը՝ Ուկ. Մատթ. էջ 515, 583, 596, 600, 615. Բարսղի Վեցօր. 25, 86, 104. Ուկ. Պաւլոս 296 եւն): Ուկ բայց փառաւորել, չկայ ոսկեգարու գրուածոց մէջ, առաջին անգամ կը հանդիպինք Եղիշէի մէջ, էջ՝ 367, “փառաւորել՝ զսուլք (!)

Երրորդութիւնն, որ յայտնի է թէ պիտի ըլլայ հոս ալ փառաւորել, քանի որ հայցական ինդիր կը տրուի. (Հմին. Նյոնպէս Անդ էջ 199). միայն տեղ մը կայ այս բայց, եւագր. էջ 2 (ձեռագիր), բայց այս ձեռագրին առաջին 2—3 էջերը բուն գրուածքին մարմնոցն չեն վերաբերիր:

Սոյն սրամիտ նկատողութիւնը կ'արդարանայ մեր ձեռագրով ալ. ձեռագրին մէջ առաջին երկու օրինակներուն մէջ (տող 6 եւ 16) բառն յայտնապէս գրուած է փառաւորութիւն. եւ այնչափ պարզ որ անկարելի է շփոթել. այնպէս որ փառաւորութիւն գնելը գոնէ այս երկու օրինակներուն մէջ հրատարակիչներուն դիտաւորեալ գործն է եւ ոչ անուշադրութեան արդիւնք: 195 երեսի երրորդ օրինակին մէջ (տող 22) գրութիւնն այնպէս է որ կրնայ նաեւ տ կարդացուիլ, բայց ոտ կարդալ անհնար չէ. եւ ով որ գիտնայ այս երկու ձեւերուն ընտրութիւնը, անշուշտ պիտի կարդայ վերջին ձեւով: Գալով 196 երեսի երկու օրինակներուն (տող 1 եւ 11), հոս է որ բառն յայտնապէս գրուած է փառաւորութիւն, եւ յանցանքը կ'իյնայ գրչագրին վրայ:

Աւելցնենք թէ նաեւ այլուր Եզնիկ ունի այս բառը գործածած, ինչպէս էջ 208, տող 19 եւ էջ 296, տող 10. այս երկու անգամուն ալ ձեռագիրը պարզ ունի փառաւորութիւն, ինչպէս է եւ տպագիրը:

8. Էջ 197, տող 12—18. եւ առ օրինակ ի մարմնոյ. որոյ ի վերայ մորթ եւ միս է,

եւ ի միջի երակը եւ խողովակը արեան, եւ ի ներքոյ գարձեալ նոյնպէս մորթ եւ միս. եւ է մարմին եւ վերոյ քան զերակս արեանն եւ ի ներքոյ քան զերակսն: — Հոս տպագրական սխալ կը թուի վերոյ, որ պէտք է ուղղել՝ ինչպէս ձեռագիրն ունի ի վերոյ, իբրեւ հակագիր քիչ մը վարը յիշուած «ի ներքոյ» ձեւին:

9. Էջ 211, տող 10—13. Զի մարմինն եւ նոցա ի չորից հիւթոցն կայ, եւ ոգին ոչ ի չորիցն հիւթոց յօդելոց, այլ ի պարզական եւ ի սուզական բնութենէ: Տպագրին մէջ ունինք սուզական, որ ըստ Հայկ. Բառ. կը նշանակէ 1. անդնդային. — Իշխանութիւն չարին սուզական. Զօր խանդացեալ չարին սուզական գնձ: 2. Հարաւային բեւեռի. — Կէտքն են այսոքիկ. կէտ երկնամիջակ, կէտ ժամագիտակ, կէտ եթերական, կէտ սուզական (Տոմար): Ի սուզականն եւ ի ժամագիտակն միշտ հողովել (արեգական), Ասող. վերջաբ:: Ի հարաւայինն խոնարհի ի սուզականն: Ընդ ձմեռնային շաւզօք յաներեւակն եւ ի սուզականն կոյս. Խոր. աշխն:: Բայց այս երկու իմաստներն եւս անյարմար են տեղին: Մեր ձեռագիրն ունի սուզական, որ ուրիշ տեղ գործածուած չլինելով՝ բացատրութիւնը պարզ չէ. բայց կրնայ տեսակ մը հոմանիշ կազմել պարզական բառին, կազմուած սուլար արմատէն. երկուքն ալ տեսակ մը բնալուծական կամ աւելի ճիշդ բնազանցական բալուծական համար էաւ տարրը որակելու համար: Հետոքիր ցուցիչ տարրը որակելու համար:

է նկատել որ Հայկ. Բառարանն ալ ունի նոյն սուղական բառը, որուն դիմաց իր վկայութիւն բերած է միայն Եղնկայ յիշեալ հատուածը. ասկէ կրնանք հետեւցնել ինչ որ վերը ըսինք, այն որ եթէ յիշեալ ընթերցուածը տպագրական սխալ մը չէ, յետին հրատարակչաց անձահ եւ քմահաճ մէկ սրբագրութիւնն է:

10. Էջ 226, տող 18—23. Որոյ Հայշոյութիւնն ի բունն իսկ գնայ, ըստ նորա ամպարշութեանն, որպէս թէ զկէսն յիւր յինքեան ունիցի, եւ զկէսն իւր ի սողունսն եւ ի ճճիս տանջիցէ: Զկէսն իւր, ինչպէս երկրորդ անգամ կրնուած ձեւէն կ'երեւայ, պէտք է ուղղել զկէսն իւր. Ճեռագիրն ունի հոս “իւր յընքեան”, ուստի պէտք է կարծել թէ յիւր տպագրական սխալունք մըն է, պատճառուած յաջորդ բառին յ նախդիրէն:

11. Էջ 245, տող 5—10 կը կարդանք տպագրին մէջ. “Ադամ, ես եմ Աստուած եւ չեք այլ ոք եւ բայց յինէն այլ Աստուած քեզ մի լիցի. ապա թէ ունիցիս զոք այլ աստուածս բայց յինէն, գիտասջիր զի մահու մեռանիցիս”: Թէ ինչքան անցարմար ինկած է հոս “զօք այլ աստուածս”, պէտք չկայ մեկնելու. բայց ամէն բան կը պարզուի, եթէ խօսքը ուղղենք ըստ ձեռագրին գնելով առ փոխանակ այլ, “եթէ ունիցիս զօք առ աստուածս”: Սըն ուղղութիւնը նմանապէս պատահական տպագրական սխալ մը կը թուի:

Ե.

ՁԵՌԱԴՐԱԿԱՆ ՄՐԲԲԳԲՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵԶՆԿԵՑ ՄԵՋ

Թէեւ Եղնկայ ձեռագիրը գրուած է վերին աստիճանի զգուշաւոր ձեռքով եւ յատուկ ինսամքով, բայց, ինչպէս նախորդ ձեռագրական համեմատութիւնները ցոյց տուին, հոս ալ կան այնպիսի պատահական սխալներ, որոնցմէ ոչ մէկ մարդկային ձեռք կրնայ բոլորովին զերծ մնալ: Այս սխալները առ հասարակ ուղղագրական են. բայց Եղնկայ բնագրին մէջ մուծ են նաեւ այնպիսի սխալներ, որոնք անկարելի է որ Եղնկայ պէս փառաւոր գրչի մը տակ մուտ գործէին: Ասոնք ոչ այլ ինչ են եթէ ոչ ութը հարիւր տարիներու ընթացքին մէջ (Ե—ԺԿ Դար) յաջորդական բազմաթիւ արտագրութեանց ժամանակ նախորդ պարզ ուղղագրական սխալէ մը հետզետէ ձեւափոխելով յառաջ եկած սխալներ: Բանասիրութեան պարագն է ողքան կարելի է երեւան հանել այդ սխալները, եւ իրենց նախկին ձեւին վերածելով զանոնք, բնագրիներու հին վիճակը վերականգնելու: Այս նպատակով է որ կ'ուզեմ յաջորդ տողերով շեշտել հետեւեալ անհարթութիւնները, անոնց քով տալով նաեւ իմ յարագագոյն կարծած սրբագրութիւններս:

Հոս պարագ կը համարիմ վերստին կրկնել թէ ի ձեռին չունենալով նորայրի Քննասէրը, առիթ չեմ ունեցած ստուգելու թէ արդեք յիշեալ սրբագրութիւնները նկատուած են նաեւ

նոյն աշխատութեան մէջ։ Այս թերին լրացը-
նել կը թողում յարգելի ընթերցողներուս։

Էջ 17, տող 18. որ զչորս կագեցողն
ընդ միմեանս ի հաշտութեան եւ ի հաւանու-
թեան պահեալ նուանէր։ Եզնկայ այս հա-
տուածին մէջ՝ ուր աշխարհը կը նմանցուի քա-
ռաձի կառքի մը, սկիզբէն մինչեւ վերջ ամէն
բան դրուած է ներկայ։ ինչ զաշխարհս տեսա-
նեմք, Ծին, օձտեն, ընթանան, վարդին եւն։
Ուշադիր ընթերցողը յանկարծ պիտի կանգ
առնէ նուանէր անկատարին առջեւ, որ տեղին
սոլորովին անյարմար է եւ ուղղելի նուանէ։

Էջ 17, տող 21. Ամենայն կառք ի հա-
մազգեաց երիվարաց Ծին, բայց միայն այսց
կառաց՝ որ ի չհամազգեաց Ծեալ են։ Բայց
կամ բաց “բաց ի, նշանակութեամբ ոչ թէ
սեռ.-տր., այլ բացառական կը պահանջէ.
ուստի վերի հատուածին մէջ ստորագծեալ
բառերը ուղղել պէտք է յայսց կառաց։”

Էջ 32, տող 15—21. Զի եթէ պարզ
բնութիւն էր հիւղն, եւ մենակերպ, եւ աշխարհս
ի յօդուածոց եւ ի պէսպէս բնութեանց եւ ի
խառնուածոց հաստատեալ է, անհնարին է
ասել՝ եթէ հիւղեայն լեալ իցէ։ — Հոս եր-
կու սխալ կայ։ Եզնիկ կը փաստաբանէ որ եթէ
հիւլէն պարզ մարմին է, աշխարհս որ բաղա-
դրեալ մարմին է, չի կընարհիւլէն առաջ եկած
ըլլալ։ Առաջին սխալն այն է որ “յօդուածոց”,
ածականը շփոթուած է “յօդուած”, գ Սականին
հետ եւ փոխանակ դնելու “ի յօդուածոց”,

գրուած է “ի յօդուածոց . . Եզնկայ քիմիական
բառերն են “պարզ բնութիւն”, եւ “յօդուա-
ծոյ կամ յօդուածով բնութիւն”, որ կը հա-
մապատասխանեն մեր այժմեան պարզ եւ բա-
ղադրեալ մարմին ասութիւններուն։ ինչպէս կը
տեսնուի նոյն էջ քիչ մը վարը քանի մը ան-
գամ գործածուած։ “չէ մարթ յօդուածոյիցն
ի միոցէ պարզ բնութենէ ունել զհաստատու-
թիւնն, քանզի յօդուածոյըն ի պարզական
բնութեանցն յօդի . . . զի եթէ յօդուածով
էր հիւղն, եւ յօդուածոյըն ի պարզականացն
ունին զանձնաւորութիւն եւն”։ Եզնիկ ըսել
չուզեր թէ աշխարհս “յօդուածներէ, բաղկա-
ցած է, այլ թէ նա բաղադրեալ մարմին է։ —
Երկրորդ սխալն այն է որ հիւղեայն տրական
ձեւը միտք չունի եւ պէտք է ուղղել բաց-
առական “ի հիւղեայն։” ինչպէս որ քիչ
մը վարն ալ ունինք նոյնպէս բացառականով՝
“վասն զի չէ մարթ յօդուածոյիցն ի միոցէ
պարզ բնութենէ ունել զհաստատութիւնն,
քանզի յօդուածքն ի պարզական բնութեանցն
յօդին։”

Էջ 39, տող 8—11. Եւ այսպէս կազ-
մածոյ իրաց ինչ եւս՝ միտք գործողին գործեն
զշարն, որպէս եւ երկաթ մերթ ի բարիս պաշ-
տի, եւ մերթ ի չար։ Նախորդ էջերուն մէջ
Եզնիկ կը հաստատէր թէ ամէն բանէ կարելի է
թէ չար առաջ բերել եւ թէ բարի։ Հոս ալ
կ'ուզէ ցուցնել թէ գործաւորին միտքը կրնայ
նոյնպէս գործիք շինելու յատուկ նիւթերէն

թէ չար եւ թէ բարի բան շնորհ. այս միտքը
տալու համար՝ պարզ է որ վերի բառը ուղղե-
լու է «ի կազմածոյ իրաց»։ իսկ այնպէս ինչ-
պէս կայ՝ իմաստ չունի:

Էջ 41, տող 11—15. Զի եթէ իբրեւ
զմի ինչ յայլօցն բնութեանց լեալ էր՝ զոր ի
հարկէն ծառայեն Աստուծոյ, ապա եւ վարձան
ընդ կամակարութեանն առնլց չէր արժանի:
Խօսքին իմաստը կը պահանջէ զոր ուղղել “որ”,
իբրեւ ~~յաբաբերական~~ գերանոն ենթակայ ծա-
ռայեն բային, որ իբրեւ չէզգք բայ չէր կրնար
արդէն սեռի ինդիր ունենալ:

Էջ 58, տող 3—8. իսկ եթէ ոք յոշինչ
զԱստուծոյ զպատուիրանն համարիցի, յորժամ
մրցել ընդ բանսարկուին մարտնչիցի՝ վաղ-
վաղակի կործանի, քանզի չունի գնշանակս յաղ-
թութեանն։ Այս հատուածին դէմ եզնկայ
ձեռագիրն ունի «մարտ չիցի», ընթերցուածը
(այսպէս բաց բաց, փոխանակ մարտնչիցի),
որմէ կ'երեւայ թէ «մարտնչիցի», ձեւը հրա-
տարակիչներու ենթադրութեամբ է ձեւացած.
բայց այս ենթադրութիւնը՝ որչափ ալ որ ար-
դարանայ ձեռագրին երկու բառերուն մէջտեղը
գտնուած միջօցովը, այնու ամենայնիւ սխալ է,
որովհետեւ երկրորդ նախադասութեան իմաստը
կը դառնայ անկապ: Կանոնաւոր նախադասու-
թեան վերածելու համար պէտք էր կամ «մարտ
չիցի», բառը վերածել «մաստչիցի», եւ կամ
եթէ այդ ձեւը ընդունեցինք «մարտնչիցի»,
«մրցել», բառն ալ դարձնել «մրցեալ». վեր-

ღწნა կարող էր եւ տառին վրայ պատիւ մը ու-
նենալ եւ յետոյ այդ պատիւը յապաւուիլ, ինչ
որ շատ սովորական երեւցիթ է ձեռագրաց մէջ:
Բայց յայտնի է որ սխալ մը մէկ տառափոխու-
թեամբ ուղղելն աւելի հաւանական եւ ընդու-
նելի է, քան երկու տառափոխութեամբ. ուստի
վերցիշեալ ձեւին մէջ ալ ուղղելի բառն է
“մատչցիցին”:

Էջ 66, տող 8—9. Եւ զմիսն եթէ
սիրտ ուրուք առնոյր եւ ուտէր՝ ոչ վնասէր.
Նոյն էջ՝ տող 22—26 եւ էջ 67, տող 1—4.
զմանըագորն եթէ ոք լոկ ուտիցէ՝ սատակիչ
է, եւ խառնեալ ընդ այլ արմատն քնածու
լինի քնահատաց։ Եւ զիազար՝ եթէ ի տօթ
ժամանակի ուտիցէ ոք, քանզի զովացուցիչ է,
զտապս ի փորոշն փարատէ. եւ եթէ ի հով
ժամանակի ուտիցէ ոք, վնասէ։ Նշնպէս էջ 88,
տող 4—9. Նա եւ զպաշտոնեայն իսկ
իւրեանց՝ եթէ ոչ Աստուծոյ սաստ պահէր,
ազգի ազգի խեղութեամբք խեղէին եւ անհնա-
րին մահուամբք սպանանէին։ Յիշեալ խօսք-
րուն մէջ ըստ ընական եւ տրամաբանական
բացարութեան՝ պէտք էր որ զմիսն, զման-
րագորն, զիազար, զպաշտոնեայն ուղղա-
կան դրուէին իբրեւ ենթակայ ոչ վնասէր —
սատակիչ է, քնածու լինի — փարատէ, վնասէ —
խեղէին, սպանանէին, բայերուն։ Քիչ մը
անփոյթ գրողներ կրնային այդ բառերը իբրեւ
սեռի խնդիր մտածելով՝ “առնոյր, ուտէր — ու-
տիցէ, խառնեալ — ուտիցէ — պահէր, բայե-

բուն, դնել հայցական. Եւ այս շատ սովորական է մեր մանաւանդ յետին գրողներուն մէջ: Եղնիկ այլուր այս տեսակ բան չունի. ուստի կրնայինք այս տեղն ալ ձեռագրական սխալ համարել, բայց այս սրբագրութիւնը մեր ձեռքով ընել չյանդգնելով, կը թողունք ընթերցողին դատողութեան:

Էջ 68, տող 23—26. Եւ առաջնոյ շմասակարութեան գաղանացն մարդոյ՝ այժմու համբոյիս եւ ընտելրութիւնս վկայեն: Եթէ “համբոյրս եւ ընտելրութիւնս, ձեւերը համարէինք յօքնակի անորոշ հայցական, կ'ունենայինք ամենակոշ սխալ մը՝ փոխանակ համբոյը բութելութիւնք ըսելու. բայց պարզ է որ այսպիսի սխալմոնք մը կասկածելու տեղի չկայ. ասոնց մէջ և վերջաւորութիւնը համարելու է առաջին դէմքի դիմորոշ յօդ, իսկ վկայեն բայց դրուած է յօքնակի՝ բաղադրեալ ենթակային պատճառաւ:

Էջ 84, տող 2—5. Եւ ոչ եթէ ի դատապարտութիւն ինչ ոգոց լինի մարդոյն տանջանքն դիւաց, այլ առաւել եւս յարդահատութիւն: Տանջանքն ենթակային դէմ լինին յափնակի բայս աւելի կանոնաւոր է:

Էջ 88, տող 4—8 տես վերը, Էջ 66 դիտողութեան մէջ:

Էջ 121, տող 22—24 զի ոչ յԱստուծոյ կարգեցան, այլ ի մարդկանէ հնարողութենէ: Տարօրինակ է յատկացուցչին համաձայնութիւնը իւր յատկացեալին հետ. շփո-

թութեան պատճառ եղած է անշուշտ ի նախդիրը, որ յաջորդ բառը բացառականի է վերածած անհմուտ գրիներու տակ: Անհաւանական է ենթադրել որ բառն ըլլար փոխանակ “ի մարդկականէ հնարողութենէ, (նախադաս համաձայնեալ ածական): Ուզզելի է “ի մարդկան,”:

Էջ 124, տող 9—12. Դարձեալ որ զայն գիտաց՝ եթէ երկու որդիք են յորովայնի անդ, զայն ընդէր ոչ ծփնեաւ՝ թէ մինն բարի եւ միւսն չար: Ուզզելի “մինն բարի է եւ միւսն չար.” է ձայնաւորը մոռցուած է շփութուելով յաջորդ եւ-ին առաջին տառէն:

Էջ 124, տող 22—24. ոչ եղծ զարն, այլ եւ թագաւորութիւնն եւս ետ նմա ինն այլ եւ թագաւորութիւնն հոս ունի “թագաւորականի: Զեռագիրն հոս ունի “թագաւորութիւն.” եթէ այս բառը կարդանք թագաւորութիւնն, ինչպէս տպագիրն ունի, կը ծագի լեզուական անյարմարութիւն եւ պէտք կըլլայ դարձնել զթագաւորութիւնն, ինչպէս է յաջորդ երեսը, Էջ 125, տող 22—25. “Դարձեալ զի զթագաւորութիւնն որդւոն ետ, միւմ լինն հազարամեան, եւ միւսումն զանսպառազինն հազարամեան, այսպիս կարգելի է նաեւ բառը կարգանք դալ “թագաւորութիւնն, որով սխալնք գգուշանալ, ինչո՞ւ այսպէս չգնել:

Էջ 132, տող 20—25. զորոց զբարւոյն կողմն յԱրմզդէ դնեն, զարչառաց եւ զոշւարիէ եւ զայլը պիտանացուաց. եւ զարին կողմն յԱրհմայն, զգայլը եւ զգազանաց եւ զՃճեաց վեսակարաց: Իմաստը բաւական ցոյց կու տայ վեսակարաց:

թէ զոչխարէ պէտք է ուղղել “զոչխարաց”, համաձայն իւր վեց ընկերակիցներուն. հատուածը կը թարգմանուի. “բարիներուն կողմը որմիզդէն կը համարին, ինչ. արջառներու, ոչխարներու եւ ուրիշ պիտանի անասուններու. իսկ չարերուն կողմը Արհմէն, ինչ. գորտերու, գազաններու եւ վեսակար ճճիներու;”

Էջ 135, տող 2. թշնամութիւնն ուղղել “թշնամութիւն”, ձեռագիրն ունի թշնամութիւն, որ կրնայ երկու ձեւով ալ կարդացուիլ:

Էջ 149, տող 1—3. եւ այլն եւս ինչ մի ջուրս է, եւ զմեր պէտս ոչ հարկանիցէ, բայց միայն զի զկծեցուցանիցէ: Ասոնցմէ նախորդ տողերով Եղնիկ կը ցուցնէ թէ լուն եւ մուկը թէ եւ չնչին բաներ են, բայց մենք չենք կրնար ջնջել աշխարհէն. — Հիմայ կը շարունակէ. — Նաեւ ջուրին մէջ ալ ուրիշ բան մը կայ (տեսակ մը փոքրիկ անասուն), որ մեզ պէտքի չէ, այլ միայն կը կծէ եւն: Այս բացատրութեան համեմատ այլն պէտք է դարձնել “այլն”: (Իսկ այլն եւս կը նշանակէ “միւսները, մնացեալը”, որ բնաւ չէ յարմար):

Էջ 154, տող 6—14. վասն որդեծնութեան եւ մարդկան յաշխարհի սերելոյ, ներեաց նմա ինն հարիւր եւ երեսուն ամ... եւ վասն արտասուացն եղեկիայի արքայի՝ յաւելաւ նմա 15 ամ: Եւ վասն ապաշխարութեան նինուէացւոցն՝ ոչ կորօյ զբաղաքն...: Հոս ու-

սինք երեք համադիր նախագասութիւններ, բայց ասոնցմէ երկրորդը ժամադրութիւնը կը խախտէ, զոր վերահաստատելու համար պէտք է յաւելաւ ձեւը փոխել եւ դարձնել “յաւել”:

Էջ 159, տող 2—6. Այլ երկնք եւ երկիր անօթք ետեղակալք են հաստատեալք յարաջէն, ունել ամփոփ ընդ ինքեամբ զամենայն՝ որ ի միջն նոցա է: Ընդ ինքեամբ եղակին պէտք է ուղղել “ընդ ինքեամբք”, յոքնակիով, ինչպէս է քիչ մը վարը. “Եւ են հարկաւոր բնակաւոք, հրամանաւ արարչն իւրեանց, ի վայելս ամենայն կենդանեաց. եւ իւրեանց ինքեանը չեն...”

Էջ 171, տող 25. Կամի՞ զի եւ իւր բանաւոր արարածքն ցանկացողք բարեաց եւ զործօնեայ արդարութեան լինիցին: Եթէ առաջն ստորոգելին (ցանկացողք) յօքնակի է դրուած, գեղեցկութիւնը կամ համաշափութիւնը կը պահնջէ որ երկրորդն ալ դրուի յօքնակի, այն է “զործօնեայք”:

Էջ 176, տող 20—23. Եւ յօրանշելն եւ ձգտել, որպէս կարծեցին ոմանք, ոչ ի դիւէ լինի, այլ ի մեղկութենէ եւ թուլութենէ մարմնոցն: Երկրորդ բացառականին վայէն ի նախորին յապաւումը բոլորովին պատահական է. ուղղելք է “ի մեղկութենէ”:

Էջ 178, տող 15. Եւ մի՛ իմն ի հակառակորդէն, քանզի նա անմարմին է...: Եղնիկ քանի մը տող վերը (նոյն էջ, տող 5) կըսէ թէ երազները երկու պատճառ ունին “Եւ այնր թէ երազները երկու պատճառ ունին”:

Երկու պատճառք են . ասոնցմէ մին այն է՝ որ
Աստուածային շնորհաց ազգեցութեամբ մարդ
երազ կամ տեսիլք մը կը տեսնէ (տող 7—14).
բայց երկրորդը որն է արդեօք. այս մասին Եղ-
նայ մէջ բան մը չկայ: Բայց իրօք տող 15-էն
սկսեալ մինչեւ յաջորդ երեսին վերջը կը պատ-
մուի սատանայական երազներու (երազափոր-
ձութեան կամ երազախաբութեան) մասին, որ
ուրիշ բան պիտի չըլսյ, բայց եթէ Եղնայ
տուած պատճառներէն երկրորդը. այսպէս
ըմբռնելու եւ այսպէս մեկնելու համար պէտք է
վերսիշեալ տողին մէջ մի իմն ձեւը, որ հա-
կառակ է տակը մէջ բերուած մանրամասն բա-
ցատրութեանց, ուղղել եւ դարձնել միւսն:
Երկու ձեւերուն շփոթութիւնը շատ հասարակ
կերպով կը մեկնուի երկաթագիր գրութեամբ, ուր
ՄԻՒՄՆ եւ ՄԻՒՄՆ հազիւ թէ կը զանազանին:

Էջ 202, տող 1—5. Եւ զի՞նչ զար-
մանք են ընդ նոցա՝ թէ զերկինս վասն անչափ
մեծութեանն, եւ զլուսաւորս վասն առաւել
պայծառութեանն աստուածս կարծէին: Զար-
մանալ բայը կը պահանջէ ընդ-ով հայցական.
ուստի ուղղելի ընդ նոսսա. հատուածը կը
թարգմանուի “ինչո՞ւ զարմանալ անմնց վրայ՝
որ երկինքը անչափ մեծութեան պատճառաւ,
եւ լուսաւորները՝ աւելի պայծառութեան հա-
մար, աստուած կը կարծէին:”

Էջ 217, տող 12—22. Եւ չէ հնար
լուսնի յերկիր իջանել. որպէս կախարդաց տե-
սեալի ժամանակի հրամանաւ Աստուծոյ զլուս-

նցն արիւնագոյն լինելոյ զկերպարանսն՝ դիւի
նմանել լուսնի բարբանջեն, թէ զլուսին իջու-
ցանիցեն. որում չեն մարթ լինել, թէ որ քան
զբազում աշխարհս մեծ է՝ թէ ի կալ մի փո-
քրիկ ամփոփիցի, եւ կթիցի անստինն: Սխալագիր
բառն է չեն մարթ, զօր պէտք է ուղղել “չեն
մարթ”: Որովհետեւ ձեռագրին մէջ եւ է
նոյն ձեւով են միշտ, ուստի այս պարագային
ձեռագիրը մեր ուղղութեան հակառակ չէ.
Խօսքին իմաստն է որ ուղիղ ձեւը պիտի որոշէ:
Եղնիկ կ'ըսէ. “կախարդները կը բարբանջեն թէ
լուսինը կրնան իջեցնել վար. չեն կրնար լինել այն-
պիսի բան, թէ նա որ բազում երկիրներէ աւելի
մեծ է, փոքրիկ կալի մը մէջ ամփոփուի...”
ևյս պարզ իմաստը կը հանուի միայն չեն
մարթ ձեւէն. իսկ եթէ առնենք չեն մարթ,
թերեւս կախարդներուն անցնի խօսքը, բայց այս
պարագային լինել բային տեղ կը պահանջուի
առնել, իսկ որում ըսելու տեղ ալ՝ զոր.
“անոնք չեն կրնար ընել այնպիսի բան որ...”

Էջ 221, տող 20—22. Բայց զի փո-
փոխմունսն ոգւոց ի մարմոց ի մարմինս ետ,
այնու յցյդ եպերելի է: “Ետ” հոս կը նշանակէ
ենթագրեց, որուն հոմանիշ է նաեւ “դնել”.
բայց պէտք չէ կարծել թէ ըստ այսմ բառը
պէտք է ուղղել եղ, որովհետեւ “տալ” նցն
նշանակութեամբ գործածուած կայ քիչ մը
վերը, տող 4. Եւ որպէս պատճառ ամենայնի ի
միոջէ միութենէ տույ եւ զինամակալութիւնն
ի նմանէ դնէր...”

Էջ 222, տող 7—12. Եւ զմիսն չու-
տել՝ եթէ վասն զկարիս մարմնոցն խափանելոյ
հրամայէր, բարւոք եւ յիրաւի առնէր. ապա
եթէ իբր ի պղծոյ իմեքէ արարածոց հրա-
մայէր հրաժարել, վատթարագոյն: Թէ ի պղծոյ
եւ թէ իմեքէ եղակի բացառականները բաւա-
կան են ցուցնելու թէ գոյականն ալ պէտք է
ուղղուի “արարածոյ”։ Շփոթութիւնը ծագած է
երկաթագիր Յ եւ 8 տառերուն նմանութենէն։

Էջ 230, տող 20—22. ...յամենայն
դարս աստուածապաշտք գտանէին, որք յան-
դիմանէին զիշշմակապատուն. Ուղիղ է ու-
րիշներու կողմէ առաջարկուած “հիշմակա-
պաշտո”, ձեւը, որ կը նշանակէ բուն “աստա-
նայապաշտ”, եւ է իբր հակառակը՝ քիչ մը
վերը դրուած “աստուածապաշտ”, ձեւին։

Էջ 233, տող 16—18. Է իմ զօրու-
թիւն. որ արար եւ ետ զնոսա ընդ ձեռամբ
նորա: Պէտք չէ կարծել թէ ուղղելի է “եղ
զնոսա”. այսինքն “կայ զօրութիւն մը՝ որ
ստեղծեց զանոնք եւ դրաւ անոր ձեռքին (իշ-
խանութեան) տակ”, սովորական են դնել ընդ
ձեռամբ կամ տալ ի ձեռս ոճերը, բայց տալ
ընդ ձեռամբ եւս կայ քիչ անգամ, ինչ. Զորս
ընդ ձեռամբ ձերով ետու. Ա. Գ.։

Էջ 233, տող 25 — Էջ 234, տող 6.
Եւ եթէ բժիշկ ըստ պէսպէս հիւանդութեանց
ազգի ազգի գեղս ախտացելցն մատուցանել,
զի որ սկզբան ցաւոյն գեպ իցէ՝ զայն ի սկզբան
մատուցանեն, եւ որ յընդմիջելն՝ զայն ի

միջոցի, եւ որ ի պառաւել ցաւոյն՝ զայն հուսկ
յետոյ: Թէ առաջին մատուցանել անորոշ եւ
թէ երկրորդ մատուցանեն յոքնակին պէտք է
դարձնել “մատուցանէ”, և խօսքին ենթական է
“բժիշկ”։

Էջ 234, տող 14—18. Իբրեւ կանխա-
գէտ գիտէ գամենայն, մինչ չեւ ինչ լեալ իցէ,
թէ որպէս պարտ իցէ առնել, եւ յոր ժամա-
նակի, եւ յոր պէտս: Ըստ օրինի պէտք է ըլլայ
“յորում” ժամանակին։

Էջ 245, տող 14—18. Եւ եկեալ հիւ-
ղեայն՝ պատուիրել նմա ըստ սովորութեանն,
տեսանէր՝ զի ոչ անսայր նմա Ադամ, այլ իոր-
հեալ ի բաց մերժէր, եւ չմերձենայր առ նա:
Պէտք է ուղղել “խորշեալ ի բաց մերժէր
եւն...”, և եւ Շտառերուն շփոթութիւնը անց-
ման երկաթագրին պատճառաւ է, ուր երկուքն
ալ շատ նման են ձեւով։

Էջ 263, տող 19—21. ոչ զի ես միայն
արժանի եղայ խորհրդոյն, որ տրուաս եմ առա-
քելոց...: Ստորագծեալ ձեւին տեղ ձեռագիրն
ունի եղայ, որ նյոն է: Եղանիմ բային դէմ
անշուշտ շատ կանոնաւոր կը լինէր եղայ ձեւը,
ինչպէս հատանիմ — կատ. հատայ, բայց այլուր
չկայ գործածուած: Տարակոյսի մէջ ենք թէ
չկայ գործածուած: Տարակոյսի մէջ ենք թէ
մնացորդ մըն է, ինչպէս ապաստամբ բառը, թէ
աշխարհաբարի ազգեցութեան արդիւնք:

Էջ 267, տող 15—19. Եւ իցէ՝ պ
բժիշկ յորժամ զօրդի ուրուք բժշկիցէ, վարձս,

ոչ առնու այլ զբժշկեալն ի գլխովին զինս,
բժշկութեանն ինդրիցէ: Ուղղելի է “վարձս ոչ
առնուցու, այլ զբժշկեալն գլխովին ի զինս
բժշկութեան ինդրիցէ”:

Էջ 268, տող 26 — Էջ 269, տող 5.
Եւ կամ իցէ՞պ, որ մատուցեալ՝ զայլց զըրդիս
կամ զծառայս յապիմակս եւ ստահակս յօ-
ժարեցուցանիցէ հանել, եւ հասեալ ի վերայ՝
ոչ հանիցեն զայն ընդ կառափին: Ուղղելի է “ի
ստորհակս” . ի նախորին անկումը երկաթագիր
գրութեան մէջ նախորդ շաղկապին և տառին
հետ շփոթութեան պատճառաւ է:

Զ.

ԵԶՆԻԱՅ ԿՈՐՍՈՒՄԸ ՄԱՍՆԵՐԸ

Երբ որեւիցէ հեղինակութենէ մը մեզ
հասած է միայն մէկ օրինակ, եւ այն մանաւանդ
յետին դարերու գրչութեամբ, աշխատութեան
անվթար եւ ամբողջական լինելը յամենայն
դէպս կասկածելի կըլլայ. ասոր յայտնի օրի-
նակներ են բուզանդ ֆաւստոսը, Ղազար ֆար-
պեցին եւն: Քիչ թէ շատ ապահովութիւն
ստանալու, ընթերցուածները ըստ կարելոյն
ճիշդ ընդունելու համար՝ պէտք է ունենալ
ամենաքիչը երկու օրինակ, տարբեր աղբիւրէ
ծագած, որոնց փոփոխակի ընթերցուածները կամ
իրար հաստատէին, կամ իրար լրացնէին եւ կամ
երկուքին համեմատութեամբ նախնական ձեւը
վերականգնուէր: Այս ընդհանուր կանոնին չէր
կրնար բացառութիւն կազմել նաեւ Եզնից

գործը, որմէ հասած ձեռագիրը թէեւ շատիղձա-
միտ գրչութիւն մը, բայց չունինք բնաւ ապահո-
վութիւն թէ այդպէս ըլլային նաեւ այն նախորդ:
օրինակները, որ նոյն գրչագրին աղբիւրն են եղած:

Նախորդ գլխին մէջ ցոյց տուինք քանի մը
սխալներ, որոնք իրբեւ արդիւնք տառական կամ
բառական շփոթութեանց, մտեր են Եզնից ձե-
ռագրին մէջ: Այս գլխով ալ կ'ուզենք ցոյց
տալ թէ Եզնից ձեռագիրն ունի նաեւ աւելի
ծանրակշիռ թերութիւն մը, այն է քանի մը
նշանաւոր պակաս մասեր: Այս պակասները
կրնան նոյնպէս կամ ժամանակի ընթացքին մէջ
թերթերու պատահական անկմամբ յառաջա-
ցած ըլլալ եւ կամ դիտմամբ գրչագիրներու
կողմէ յապաւուած ըլլալ: Եզնից աշխատու-
թեան հատուածային բնաւորութիւնը քիչ մը
արգելք կը հանդիսանայ յապաւուած կամ
կրծատուած տեղերը լաւ նկատելու, նիւթի
յանկարծական փոփոխութիւն մը, որ ուրիշ
տեղ բնագրի ընդհատում պիտի համարուէր,
կրնայ այս աշխատութեան մէջ իրը նոր գլուխ
կամ նոր հատուած նկատուիլ. այնպէս որ իս-
կապէս յապաւուած մասերէն ումանք կրնան
այսպէսով քննադատութեան աչքէն փախչիլ:
Ուստի այն պակաս կէտերը, որ այստեղ յառաջ
կը բերենք, յամենայն դէպս պէտք է նկատել
իրը փաքրագոյն թիւը (minimum), որոնցմէ
աւելին դանել դիւրին, բայց հատուածային
բնաւորութեան պատճառաւ իրը թերի հա-
տատելը դժուար է:

ԱՀաւասիկ իմ թերի համարած մասերս.
 1. Եղնիկ Ա. Գրքի Ը. Գլխի սկիզբը (էջ 32)
 Հակածառելով հիւլէական վարդապետութեան
 դէմ՝ հետեւեալ ձեւով կը փաստաբանէ. “Հար-
 ցնենք թէ, կ'ըսէ, հիւլէն պարզ մարմին էր թէ
 բաղադրեալ մարմին. եթէ հիւլէն պարզ մար-
 մին էր, աշխարհը որ բաղադրեալ է՝ չէր կընար
 անկէ ստեղծուած ըլլալ, որովհետեւ անկարելի
 է որ բաղադրեալ մարմին մը միակ պարզ մար-
 մինէ մը յառաջանայ. իսկ եթէ հիւլէն բաղա-
 դրեալ մարմին էր, ուրեմն անարատ չէր եւ
 կար ժամանակ՝ երբ հիւլէն չկար, այսինքն այն
 ժամանակը՝ երբ դեռ զայն կազմող պարզ մար-
 մինները միացած չէին:” Այս խելացի փաստա-
 բանութենէն յետոյ Եղնիկ նոր խնդիր մը կը
 հանէ. “Սյժմ ալ տեսնենք, կ'ըսէ, թէ այդ
 հիւլէն կազմող պարզ մարմինները միմեանց
 համաձայն էին թէ հակառակ:” Բնական է որ
 յաջորդ տողերուն մէջ Եղնիկ նախ պիտի քննէր
 թէ ինչ կը լինէր երբ հիւլէն կազմող պարզ
 մարմինները համաձայն ըլլային, եւ ինչ կը
 լինէր՝ եթէ հակառակ ըլլային. որով պիտի
 եղակացնէր թէ հիւլէն ալ պէտք ունէր աս-
 տուածային իմաստութեան, որ գար եւ անոր
 կազմիչ անմիաբան տարրերուն մէջ համերաշ-
 խութիւն մոցնէր: Բայց շարունակութեան մէջ
 այսպիսի խօսքեր չկան. մէկ երկու յառաջաբա-
 նական խօսքերէ յետոյ՝ Եղնիկ բոլորովին կը
 թողու իւր բարձրացուցած խնդիրը, եւ յան-
 կարծ կ'սկսի թ. Գլուխը՝ ըսելով. “Եւ արդ

զհիւղեայն խնդիր թողեալ՝ զօր նիւթն ամենայնի
 կոչեն, ի չարեացն խնդիր եկեսցուք ։ Պարզ
 է որ արտագրողը ձանձրանալով հիւլէի մասին
 եղած այդ հակածառութիւններէն, նախորդները
 բաւական համարելով՝ մնացեալ բոլորը թողեր
 եւ ուղղակի անցեր է նոր գլխի:

2. Ա. Գրքի Ի գլխով (էջ 79—82)
 Եղնիկ կը ցուցնէ այն պատճառները, որոնց հա-
 մար տարաժամ մահը մտաւ աշխարհ. այս
 պատճառները պարզելէ ետքը՝ կ'անցնի համա-
 ռութիւնը: Ասկէ ալ անմիջապէս ետք կը սկսի
 րութիւնը: Ասկէ ալ անմիջապէս ետք կը սկսի
 րութիւնը՝ հետեւեալ բառերով. “Այս ասա-
 ւն գլուխը՝ հետեւեալ բառերով. “Այս ասա-
 ցաւ վասն հարցանելոյ ոմանց, թէ մեղաւորք
 վասն մեղաց տանչիցին ի դիւացն, տղայոցն ան-
 մեղաց ընդէր տիրիցեն դեւքն:” Կը նշանակէ
 թէ Իս գլուխը սկսելէ առաջ քննած վերջա-
 ցուցած պիտի ըլլար Եղնիկ ոմանց այն հար-
 ցումը թէ ինչո՞ւ անմեղ տղաներն ալ դիւահա-
 րութեամբ կը պատժուին. բայց իրաք այս մասին
 խօսք մ'ալ չկայ. Եղնիկ այս խնդիրը կը քննէ
 բաւական ընդարձակօրէն Իս գլխով՝ Ճիշտ այդ
 խօսքերէն յետոյ՝ էջ 82—84: Երբ 84 էջի
 23 տողով այս խնդիրը կը վերշանայ, Եղնիկ
 յանկարծակի կ'անցնի նոր նիւթի մը. “Այս զի
 դեւ զգեւ ոչ հանէ, զայն իսկ յայտ արար ։ Պարզ
 Պարզ կը տեսնուի որ այստեղ խանգարում
 կայ. նախ պէտք էր որ էջ 82 Իս գլխին սկիզբը
 դրուած տողերը՝ “Այս ասացաւ վասն հարցա-
 դրուած տողերը՝

ՆԵԼՍՅ ՈՄԱՆՑ . . . . գրուէին 84 էջի 23^{րդ} տողէն յետոյ. երկրորդ՝ այս տողէն յետոյ եկած մասը՝ “ԱՅԼ զի դեւ զդեւ ոչ հանէն, պէտք էր համարել նոր գլուխ, թերեւս սկսած յառաջաբանական քանի մը տողերով, որոնք կորսուած են. (հմատ, ասոր ճիշտ դիմացը, էջ 85՝ ԻԲ գլխին յառաջաբանը). “ԱՅԼ կախարդը, ասեն, յշեն դեւս եւ հանեն զդեւսն). երրորդ ԻԱ գլխին սկիզբը գրուած յառաջաբանը հանելէ վերջ՝ պէտք էր կերպով մը երկու մասերը միմեանց կապել. այդ կապն ալ կորսուած է:

Յ. ԻԲ գլխով Եղնիկ կը քննէ նախ թէ կախարդներ չեն կարող դեւ հանել. երկրորդ՝ դեւերը առանց աստուածային թօլուութեան իրաւունք չունին մարդու մէջ մտնելու. եւ երրորդ՝ սատանան եւ գաղանները առաջ երբ մարդիկ մեղանչած չէին, չէին համարձակեր վնասել մարդոն: Այս խնդիրներէն յետոյ՝ բոլորովին անկապ կերպով կը սկսի ԻԳ. Գլուխը, ուր կը քննէ թէ հրեշտակները, դեւերը եւ մարդկանց հոգիները անմարմին են, թէ բոլոր կարծեցեալ ոգիները (ուրուական եւն) ցնորական երեւոյթներ են են. այս քննութիւնները մինչեւ Յ. գըքի վերջը կանոնաւոր եւ կապակցեալ կերպով կ'երթան, որմէ յետոյ կը սկսի Պարսից քէշին հերքումը: Կը թուի թէ ԻԳ գլխէն անմիջապէս առաջ պակաս կայ. այս պակասը կը շեշտուի թերեւս նաեւ անով որ քանի մը թուղթ յետոյ (էջ 96) կ'ըսուի. “Այս ամենայն ասացաւ, զի ցուցցի թէ որ ինչ երեւի՝ մարմնաւոր

է, եւ որ ինչ ոչ երեւի՝ անմարմին. եւ ի մարմնաւորացն են որ թանձրամարմինք են, եւ են որ անօսր մարմինք. . . Եւ միանգամայն իսկ ասացեալ թէ որ ինչ ի զգայնոց շօշափի կամ զնի կամ ազդի՝ այն մարմնաւոր է, եւ որ զգայնոց ոչ ազդի՝ անմարմին: Եզնիկ այս խօսքերով թերեւս կու տայ նախորդ գլուխներու նիւթը, այսինքն մարմնաւոր եւ անմարմին (ուրիշ խօսքով երեւելի եւ աներեւոյթ) էակներու, թանձրամարմին եւ անօսրամարմին մարմնաւորներու, ինչպէս եւ զգալի եւ անզգալի (իմաց շօշափելի եւ անշօշափելի) մարմիններու տարբերութիւնը, որոնք այժմ չկան. այս մասերը կրնանք ԻԳ գլխէն առաջ կորսուած մասին տեղ գնել:

4. Սկսեալ 113 երեսէն մինչեւ 149. Եզնիկ կը կազմէ շարունակեալ եւ խիստ կապակցեալ ամբողջութիւն մը, ուր զօրաւոր եւ միեւնշն ժամանակ հեգնական ձեւերով կը ջրէ մազգեզական վարդապետութիւնը. ամբողջը կը կայանայ Զըռուանի, Որմիզդի եւ Սիրիմանի վըայ. եւ գրեթէ չկայ երես՝ ուր ասոնցմէ մէկին կամ միւսին անունը չկրկնուի. բայց էջ 149, ԺԲ գլխով ամէն բան յանկարծ կը փոխուի. այս երեք անունները այնուհետեւ իսպառ կ'անհետանան. բարի եւ չար աստուածներու մասին ոչ մի խօսք. նոր ԺԲ գլուխը կ'սկսի բացարձակապէս անկապ ձեւով մը. “իսկ այլք այլազգ կարծեցին զատանայէ, թէ Աստուած իսկ զնաչար արար”: Այնուհետեւ կը քննուի սատանային բնականէն չար ստեղծուած թէ կամովին

չար դարձած լինելու խնդիրը, ճակատագիր, կենդանակերպներու ազդեցութիւնը, աստուածային կանխագիտութիւնը, բնազդներու, երազներու, քանի մը հիւանդութեանց մեկնութիւնը, վերջապէս դարձեալ երկնային լուսաւորներու մասին, որ երկրորդ գիրքը անմիջապէս կը կապէ երրորդ գրքին հետ: Էջ 149, ԺԲ գլուխն առաջ մեծ պակաս մը ակներեւ եւ անուրանալի է: Հետաքրքրական է նաեւ նկատել թէ այս խնդիրները կը վերաբերին աւելի առաջին գրքին եւ յատկապէս կրնան կապուիլ էջ 90 դրուած գլուխն. Էջ 173 յայտնապէս կը խօսուի անձնաշխանութեան մասին, որ ինչպէս յայտնի է Ա. գրքին նիւթն է:

5. Էջ 180, վերջին տողէն սկսեալ (Եւ փորձել այնչափ իշխակ) մինչեւ էջ 185, տող 13 (նորա ոչ ինչ գոյ յայնմ շնորհ) կը քննուի թէ սատանան այնչափ միայն իրաւունք ունի փորձելու, որչափ հրաման է ստացած, սուտ է ոմանց ըսելը թէ սատանան բնաւ չի փորձեր մարդը եւն: Այս բոլորը կը կազմէ անկախ մաս մը, որուն հետ կապ չունին ոչ իրմէ առաջ եւ ոչ իրմէ ետք դրուած մասերը. իրմէ առաջ դրուած մասերը կը խօսին քանի մը դիւական հիւանդութեանց, ամենէն վերջը լուսնոտութեան վրայ, իսկ իրմէ ետքի մասերը կը խօսին լուսաւորներու վրայ: Եթէ երկուքին մէջտեղէն յիշեալ մասը կրծատուի, իմաստի կապակցութեան մէջ խաթարում առաջ չի դար, այլ ընդհակառակն աւելի կը կապուի: Ըստ իս այս

մասը առաջին գրքին վերաբերեալ կտոր մըն է, յատկապէս 87—90 էջերուն կողմերէն:

6. Երրորդ գրքին մէջ Եղնիկ այլեւայլ յոյն հեթանոս փիլխոսիաներու վրայ խօսելէ յետոյ, էջ 241 կուկի Պղատոնի մասին՝ այս բառերով. “Եւ մանաւանդ որ քան զամենեսինն իմաստնագոյն համարին զՊղատոնն, որ վասն Աստուծոյ եւ վասն ոգւոց եւ վասն արարածոց խօսել յօժարեցաւ: Այնուհետեւ Եղնիկ կը խօստանայ զօրաւոր խօսերով կոռուիլ անոր հետ, ջախչախնել անոր վայելած պատիւը եւ յետոյ ցոյց տալ թէ ովլ է Աստուած եւ որոնք են անոր արարածները: Ահա իւր բառերը. “Եւ արդ ընդ նմա իսկ մարտիցուք գոռութեան բանիւր, որ քան զամենայն փիլխոսիայն աստուածապատագոյն երեւի Յունաց: … Զե յորժամ զնոսա մեծարոյ կարիսն զձձեսցուք, եւ հանցուք զնա յաշաց իւրոցն խաբեցելոց, ապա ցուցցուք թէ ովլ Աստուած է, եւ զինչ նորա արարածք:” Այս մեծադլորդ յայտարարութենէն յետոյ, որ ամբողջ գիրք մը ենթադրել կուտայ Պղատոնի գէմ, ինչ կը գտնենք. վեց տող միայն, ահա այն. “Եւ մի ինչ, զոր վեց տող միայն, ահա այն. “Եւ առ ինչ, զոր միշտ էր Աստուած, եւ արարածս ինչ ոչ ունէր. զորս զկամնն սիրեմ վասն զԱստուածն ինդրելոյ, եւ զամբարտաւանութիւնն ոչ գովազն: Բոլորովին պարզ է թէ հոս ահագին թերի մաս մը ունինք, եւ ինչպէս կը կարծեմ, թերեւս ամբողջ գիրք մը, որուն միայն վերջն

տողերն են սոյն վեց տողերը։ Պղատոնի վրայ խօսուած է սոյն գրքին մէջ էջ 224—227, բայց այս մասը չի կրնար այն խոստացածին տեղը բռնել. որովհետեւ գրեթէ նշն ընդարձակութեամբ եւ երբեմն քիչ մ'ալ աւելի խօսած է Պիւթագորասի, ստոյիկեանց եւ եպիկուրեանց (220—229) մասին, որնց համար այնպիսի խոստաբանութիւն չկայ. այս մասերը (Պղատոնի մասն ալ միասին) քիչ մ'ընդարձակուած կանանաւող թուումն են այն ինդիրներուն՝ որոնք մէջ բերուած են երես 204—205 (այն է ամբողջ Դ. գլուխը): Ասկէ զատ սա ալ կրնանք ի նկատի ունենալ որ Պղատոնի այդ մասը խօսուածն բաւական առաջ է տրուած եւ չի կրնար ալ տեղափոխուիլ խօսուածին տակ, որովհետեւ այսպէսով իր գտնուած տեղին ամբողջութիւնը կը խանդարուի: Պղատոնի գրքին կորուսոր մէծ է եւ ցաւալի ոչ միայն հայ մատենագրութեան համար, այլ եւ բուն յօյն գրականութեան, մանաւանդ ընդհանուր փիլիսոփայութեան պատմութեան համար:

7. Կը մնայ վերջին անգամ շեշտել 279 եւ 289 երեսներուն խոշոր զանազանութիւնը, որու մասին տես վերը Ա. գլուխ, էջերու համեմատական ցուցակին մէջ, եւ որ կամ թերութիւն եւ կամ առնուազն տեղափոխութիւն կ'ենթագրէ Եղնկայ բնագրին մէջ։

Ց Ա Ն Կ

	Էջ
Յառաջաբան	ե
Ա. Զեռագրին Նկարագրութիւնը	1
Բ. Հանդամանք համեմատութեամբ ձեռագրին ընդապագրին	19
Գ. Զեռագրական տարբերութիւնը	23
Դ. Քննութիւն յիշեալ համեմատութեանց	70
Ե. Զեռագրական սըրագրութիւններ Եղնկայ մէջ	83
Զ. Եղնկայ կորուսոր մասերը	96

ԱԶԴԱՅԻՆ ՄԱՍԵՆՑԻԱՐԵՆ

- Ա. Գալէմքեարեան Հ. Գրիգորիս Ա., Ուսումնասիրութիւնը Լեհանայց դատաստանազրյուն: 1. Պիշտք, Լեհանայց հին իրաւունքը: 2. Խոչէր իրաւունք Հայոց: 1890: 8° Երես՝ 85+59: Փր. 1.25
- Բ. Մէկէվիշեան Հ. Գարիկին, Ազգաբանութիւն ազնուական զարմին Տիգեամց. (պատկերազարդ:) 1890: 8° Երես՝ 50: Փր. 1.—
- Գ. Տաշեան Հ. Տակովրոս, Ազգամնգեղոս առ Գէորգայ ասորի եպիկոպոսին եւ ուսումնասիրութիւն Ազգամնգեղեայ զրոց: 1891: 8° Երես՝ Ժ+159: Փր. 1.25
- Դ. Դեմիտրիս Տանի Արեւելեան Հայք ի Պուրովինա: Թրզմ. Հ. Գ. Ա., Գալէմքեարեան: 1891: 8° Երես՝ 79: Փր. —.85
- Ե. Տաշեան Հ. Տակովրոս Ա., Ուսումնասիրութիւնը Ստոխ-Կալիստենեայ Վարուց Աղեքսանդրի: 1892: 8° Երես՝ Դ+272: Փր. 3.—
- Զ. Ալպէր Տըլլի եւ Գ. Փիտոն, Ուղևորութիւն ի Փոքր Ասիա: Թրզմ. Հ. Յ. Վ. Ա., Տաշեան: 1892: 8° Երես՝ 82: Փր. 1.—
- Է. Մատ Նիկ., Ամառնային ուղեւորութիւնից դէպ ի Հայ: Թրզմ. Մոփրիս Անոփեան: 1892: 8° Երես՝ 89: Փր. 1.25
- Ը. Գարիկին Ա., Նորագյուն աղքերը Մովսիս Խորենացի: Հայոց: Թրզմ. Ա. Ա. Ա., Տաշեան: 1893: 8° Երես՝ Ժ+51: Փր. 1

- Թ. Գալէմքեարեան Հ. Գրիգորիս Ա., Պատմութիւն հայ լրագրութեան: Հտր. Ա. 1794—1860: (1 լրասանկարով:) 1893: 8° Երես՝ 232: Փր. 2.50
- Ժ. Կոմիրին Փր. Կ., Քննութիւնը զրոց Դաւթի Անաղթի: Թրզմ. Ա. Յաւ. Հ. Յ. Վ. Ա., Տաշեան: 1893: 8° Երես՝ Է+92: Փր. 1.25
- ԺԱ. Գովորիկեան Հ. Գրիգոր Ա., Հայք յԵղիսաբեթուալիս Դրանսիրուանիոյ 1680—1779: (1 զընկատիվ.) 1893: 8° Երես՝ Ժ+533: Փր. 4.50
- ԺԲ. Խաչաթեան Գ. Ա., Զենոպ Գևակ, Տամնատական ուսումնասիրութիւն: 1893: 8° Երես՝ 78: Փր. 1.—
- ԺԳ. Տէր-Մովսիսինան Փարսադան, Հայք յիղաւական տունը: Թրզմ. Հ. Յ. Վ. Ա., Պիլէղիկեան: (6 տախտակ՝ 55 պատկ.) 1894: 8° Երես՝ 103: Փր. 2.—
- ԺԴ. Գարիկին Ա., Նորագյուն աղքերը Մովսիսի Խորենացի: Հայոց: Թրզմ. Բ. Կամ Յաւելուած: Թրզմ. Հ. Յ. Վ. Ա., Տաշեան: 1894: 8° Երես՝ ԺԱ+43: Փր. 1.—
- ԺԵ. Տաշեան Հ. Յ. Վ. Ա., Ուսումնասիրութիւնը հայերէն փոխանակ բառից: Ա. Հ. Հիւաշման, Սեմական փոխանակ բառեր հին հայերէնի մէջ: Բ.՝ Փորէւման Կ., Յուսական փոխանակ բառեր հայերէնի մէջ: Գ.՝ Հ. Հիւաշման, Հայկական Յատունը: 1894: 8° Երես՝ Գ+145: Փր. 2.—
- ԺԶ. Տաշեան Հ. Յ. Վ. Ա., Մատենագրական մանր ուսումնասիրութիւնը: Հտր. Ա. Ա—Զ: Ա. Նեմինը Բ. Պրոկող Դիալոգիս: Գ. Խոպովիկ: Դ. Գիրը Հերձուածոց կամ Եպիփան: Ե. Պրոկող: Զ. Սկուլը: 1895: 8° Երես՝ ԺԲ+294: Սկուլընը իմաստաէր: Փր. 3.60
- ԺԷ. Տաշեան Հ. Յ. Վ. Ա., Հայկական աշխատական սիրութիւնը հայագէտ Պ. Ֆէթթէքի, և մի ամփոփուած եւ թարգմանուած հանդերձ ծանօթութեամբը: 1895: 8° Երես՝ 202: Փր. 2.50
- ԺԸ. Տիկրեան Կ., Սեւ ծովու ուսական եզնըը: 1895: 8° Երես՝ 192: Փր. 2.—
- ԺԹ. Գովորիկեան Հ. Գրիգոր Ա., Դամսիրուանիոյ Հայոց Մետրապոլիսը կամ Նկարազիք Կերւա

- Հայաբանագի ի զիր եւ ի պատկերս: 1896: 8°
Երես՝ թ+352: Փր. 3.60
- Ի. Տաշեամ Հ. Յակովյան Ա., «Վարդապետութիւն առաքելոց, անվաւերական կանոնաց մատեանը. Թուղթ Յակոբայ առ Կողբատու եւ Կամոնք Թագդէի: 1896: 8° Երես՝ թ+442: Փր. 6.—
- ԽԱ. Տումաշէկ Վ., Սատուն եւ Տիգրիսի աղքերաց սահմանները: Պատմական եւ տեղագրական հետազոտութիւն: Մասն Առաջին՝ Պատմական տեղեկութիւնը Սամոյ վրայ: Թրգմ. Հ. Բ. Պիլէզիկ-ծեան: 1896: 8° Երես՝ լ+62: Փր. 1.—
- ԻԲ. Կարիկէր Ա., Արգարու զրոյցը Մովսէս Խորենացու Պատմութեան մէջ: Թրգմ. Հ. Դաբրիէլ Վ. Մէսէվիշեան: 1897. 8° էջ ժ+107: Փր. 1.50
- ԻԳ. Յովանանեամ Հ. Դ., Հետազոտութիւնը Նախնեաց ու ամկօքէնի վրայ: Ուսումնասիրութիւնը եւ քաղուածներ: Մասն Ա. Ռամկօքէն մատենագրութիւնը: Տետր Ա: 1897, 8° էջ լ+272: Փր. 4.—
- ԻԴ. Յովանանեամ Հ. Դ., Հետազոտութիւնը Նախնեաց ու ամկօքէնի վրայ: Ուսումնասիրութիւնը եւ քաղուածներ: Մասն Ա. Ռամկօքէն մատենագրութիւնը: Տետր Ա: 1897. 8° էջ լ+273—522: Փր. 3.—
- ԻԵ. Գևորգէր Հ., Համասու պատմութիւն Հայոց: Թրգմ. Հ. Գր. Վ. Գևորգէրեան: Յաւելուածք Թարգմանչն 1. Յանկ 1895—1897 Հայոց կոտորածներու առթիւ լոյս տեսած գրքերու: 2. Գաւազանագիր Կաթողիկոսաց եւ Պատրիարքաց Հայոց: 1897 8° էջ լ+130: Փր. 1.50
- ԻԶ. Մէկնէլիշնեամ Հ. Գարիկիէլ Վ., Գիրք (կամ յօդուած) գրելու արուեստը: Նորուս ճեղմաներուն ուղղեալ քանի մը կարեւոր ակնարկութիւններ: Յաւելուածք Գիրք կարդալու արուեստը: 1898: 8° էջ լ+123: Փր. 1.25
- ԻԷ. Խաչաթէնամ Գ. Իր., Մ. Խորենացու նորագոյն աղքերների մասին բնագատական ուսումնասիրութիւնը: 1898: 8°, 56 էջ: Փր. 1.—
- ԻԸ. Տաշեամ Հ. Յ., Ակնարի մը հայ նապութեան վրայ: Ուսումնասիրութիւն Հայոց գոշու-

- Թեան արուեստին: (10 զնկատիպ պատկերով:) 1898: 8° ժԱ+202 էջ: Փր. 2.50
- ԻԹ. Դաղիքաշեամ Յ., Փաւատու Բիւզանդացի եւ իւր պատմութեան խարդախովը: Մ. Խորենացու աղքերների ուսումնասիրութիւն: 1898, 8° 175 էջ: Փր. 2.50
- Լ. Մակերեւաց Լ., Հայերէն բարքառախօսութիւն: Թրգմ. ի ուսւերէնէ Հ. Գ. Վ. Մէնէվիշեան: 1899, 8° Երես՝ լ+26: Փր. —.50
- ԼԱ. Քուեամ Հ. Յ., Հայր ի Զմիւնիա եւ ի շրջակայս: Հատոր Ա. Զմիւնիա եւ Հայր. (պատկերազարդ:) 1899: 8° Երես՝ ժԲ+369: Փր. 5.—
- ԼԲ. Քուեամ Հ. Յ., Հայր ի Զմիւնիա եւ ի շրջակայս: Հատոր Բ. Զմիւնիոյ վիճակին զենաւոր քաղաքներն եւ Հայր. (պատկերազարդ:) 1899: 8° Երես՝ ժԲ+161: Փր. 2.50
- ԼԳ. Գովրիկէնամ Հ. Իրիգոր Վ., Հայր յԵղիսաբեթուղիմի Դրամսիլուսնիոյ. Բ. Հատոր 1780—1825. (1 զնկատիպ:) 1899: 8°. Երես՝ լ+558: Փր. 5.—
- ԼԴ. Գագամձեամ Յ. Յ., Եւլոկիոյ Հայոց գաւառաբարբառը: 1899: 8° Երես՝ լ+124: Փր. 1.—
- ԼԵ. Վարդիկէր Ա., Հեթանոս Հայաստանի ութ մէնեաններն Ազաթանգեղոսի եւ Մ. Խորենացու համատ: Թրգմ. Հ. Յակովը Վ. Տաշեան: (1 աշխարհգրելու տախտակով:) 1899: 8° Երես՝ 48: Փր. —.70
- ԼԶ. Տաշեամ Հ. Յ., Ժողովածոյ առակաց Վարդանայ, ոսուն Ն. Մափ, տեղեկատութիւն եւ քաղուածքներ: 1900: 8° Երես՝ ժԱ+198: Փր. 2.50
- ԼԸ. Տաշեամ Հ. Յ., Մատենագրական Մանր Ուսումնասիրութիւնը. (տես ժԳ:.) Մասն Բ: լ-Փ. Խիկար եւ իւր իմաստութիւնն, Ազագետու եւ իւր Ցորդականը առ Ցուտինիանու, Թղթակցութիւն Ազգարու եւ Քրիստոփ ըստ նորագիտ արձանագրութեան Եփեսով, եւ Գէորգայ Պիսիեայ Ացցօրնայք: 1901: 8° Երես՝ ժԲ+388: Փր. 4.50
- ԼԾ. Գ. Ի. Տէր-Պողոս Եւամ Նկատուղութիւններ Փաւատու պատմութեան վերաբերեալ: 1901: 8° Երես՝ լ+110: Փր. 1.50

ՀԹ. Աէրէր Դր. Սիմոն, Արարատը Ս. Գրոց մէջ:
Թրգմ. Հ. Բակոնաբաս Վ. Պիլէզիկօնեան: 1901: 8°
Երես՝ Ե+77: Փր. 1.—

Խ. Սահմանադնան Յովսէի Վ., Ասորեսուանեայ
եւ Պարսիկ սեպագիր արծանազրութիւնը կամ
Նոցինքաղուածը որոնք Նախի-Ռարատու աշխար-
հին պատմութեան կը վերաբերին: 1901: 8°
Երես՝ 262: Փր. 4.50

ԽԱ. Խաչաթեած Բագրատ, Հայ Ժողովրդական
դիւցազնական վէպը: 1903: 8° Երես՝ Ը+72: Փր. 1.—

ԽԹ. Մէնէվիչեամ Հ. Գարբիկէ Վ., Արդի Մարտա-
գիտութիւնը: Հատոր Ա.: 1903: 8° Երես՝ Ը+204:
Փր. 3.—

ԽԳ. Մարկարտ Դր. Յ., Հայ Բղեաշխը: Թրգմ. Հ.
Թ. Կէտիկնեան: 1903: 8° Երես՝ 44:

Փր. —.75

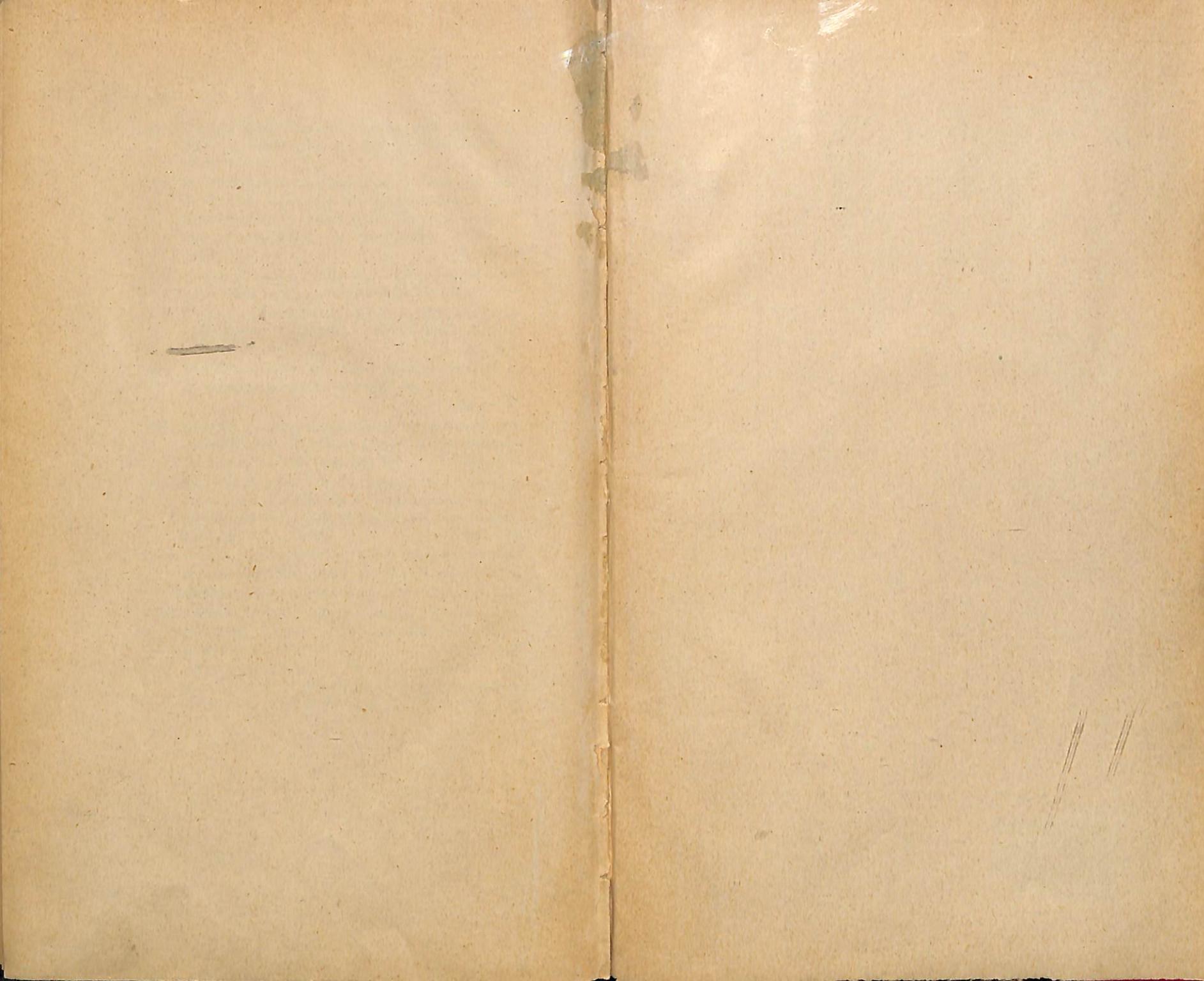
ԽԴ. Գէլցէր Հ., Սկզբնաւորութիւնը Բիւզանդեան բա-
նակաթեմերու զրութեան: Թրգմ. Հ. Գ. Գարան-
ֆիլնեան: 1903: 8° Երես՝ Է+83: Փր. 2.—

ԽԵ. Կիւշէր Եամ Բ. Վ., Ժովք, Ժովք-Տլուք եւ
Հոռմ-Կլայ, պատմական եւ տեղագրական ուսում-
նասիրութիւն: (1 աշխարհագրական տախտակով)
1904, 8° Երես՝ Ը+119: Փր. 1.50

ԽԶ. Կիւշէր Եամ Բ. Վ., Կոլոտ Յովհաննէս Պատ-
րիարք. պատմագրական եւ բանասիրական ուսու-
մնասիրութիւն: 1904: 8° Երես՝ ԾԴ+227: Փր. 3.50

ԽԷ. Պեղերսը Հ., Նպաստ մը հայ. Մեղուք պատ-
մութեան: Թարգմ. Հ. Գ. Գարանֆիլնեան: 1904:
8° Երես՝ Ը+87: Փր. 1.25

ԽԸ. Տէր-Մկրտչեամ Գ. ԵԽ Աճառեամ Հ. Յ.,
Քննութիւն եւ համեմատութիւն Եզնկայ նորագիւտ
ձեռագրին: 1904: 8° Երես՝ Ը+110: Փր. 1.50

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0143542

17126